

Magistri Hyeronimi Vicecomitis Lamiarum siue striarum opusculum ad illustrissimum Mediolani ducem franciscum Sfortiam Vicecomitem: Incipit feliciter.

N dubium uerti uideo Illustrissime princeps apud nonnullos nostri temporis non uulgares homines: uera ne sint an falsa que de ludificatione prestigiolę artis crebro enarrari solent: maxime cum inter eruditos secularium litterarum magnum diu certamen super iis fuerit: que prope impossibilia esse uidentur. Plerique enim simpliciter abnegantes magicas: fascinationes: dicei ausi sunt nocturnas illas uetularum circulationes: atque obscenitates: & mille turpitudines: que fieri i uulgo dicuntur penitus nullas esse: filii uero maleficiorum periculis & plurimis uenefitiis moti: Lamias siue strias esse credunt: & nequaquam comenticia que muliercule se se noctu patrasse in questionibus confitetur: finiende ob hoc supplicio ignis. Rogatus itaque a multis ut de re hac mirabili sententiam meam dicam: pauca in scriptis redegi: non tam ut amicis placerem: quam ut maiori profectui studiorum meorum consulerem: i quibus hinc atque illic hinc perypaterico more argumenta mouent: eo quidem dicendi genere quod modo physice & theologice loquentibus conuenit qui rebus magis quam uerbis se accomodat. Quo circa illustrissime principes: opusculum ipsum excellentie tue merito dedicandum cognoui quippe: qui per tua inata cupiditate ueri inuestigandi & cognoscendi preclara omnia: mirum in modum studiosus sis: ut sicut in ceteris: ita & in iis quoque prestantissimus semper princeps habearis. Bono igitur animo lamiarum munusculum nostrum suscipies: legeique: quod & si dignitati tue impar sit que maiora merei: ex ipsa tamen obseruantia magna in te mea par illi fiet facietque sincera de me tua existimatio: que pro magnitudine excelsi tui animi: non rei temporalis precium quam tumcunque magne pensare solet: sed cogitare solum qualis sit animus offerentis. Non te fugit deuotionem uidue: Cressi diuitis prelatam fuisse: que non nisi duo era in gazo philatii miserat. Ego nichilominus

in supplementum religiosi munusculi: etiam me ipsum il-
lustrissime dominationi tue dedo: & sic deditum simul esse
perpetuo tene. Bene tibi semper sit gloriosissime princeps.

Utrum lamie: que uulgari nomine strie nuncupantur:
uere & non fantastice siue apparenter ad ludum eant?

Robatur primo q̄ lamie: que uulgari nomine
strie nūcupantur uere & non fantastice siue appa-
renter ad ludum uadant: Nam tales si relapse fue-
rint traduntur potestati seculari ut i dilate animad-
uersione debita puniantur extra de here. inquisitionis. li. vi.
que animaduersione debita est crematio ex communi cōue-
tutine: Sed ab hoc q̄ quis sompniat comedere: & bibere
tripudiare: uindictę faciende modum seruandum contra
inimicos quem a demone petunt aliquando: pecunias po-
stulare: cognoscere mulierem: nel a uiro cognosci: neccare
infantes baptizatos: baptismo abrenūciare cōculcare crucē
pedibus: dominam ludi uti deum suum adorare: sicut tales
faciunt prout ab eis fertur: non cremantur: ergo talis ludus
est uerus & non fantasticus.

Secundo euntes ad hunc ludum cognoscunt omnes ue-
nientes qui aliquando sunt ex longinquis partibus & quos
nunq̄ uiderunt eundem sermonem habet i iis que ibi fiunt.
Vadunt cōter nocte precedēte diem Iouis. Multa futura co-
gnoscunt. sciunt quadoq̄ curare morbos quasi incurabi-
les: Sed ista non possunt sompnia esse quia sompnia aliquā-
do ipediuntur ex uehementi motu euaporationis ascendētis
ad cerebrum fm philosophum in secundo de somp. & uigi.
in fi. & ista est causa quare pueri non sompniant & illi qui
immediate post cibi sumptionem dormiunt: nam tunc cibus
existens in stomaco multos uapores emittit ab cerebrum
obfuscātes fantasmatā siue illarum similitudines que appa-
rent in sompniis: Cum autem multi ex iis in mediate
post cenā ad ludū eant: ergo i talibus ista nō sunt sompnia.

Tertio fm philosophum in secundo de somp. & uigi. dan-
tur homines qui nunq̄ sompniauerunt: & aliqui solum in

senectute. Cum autem multi uadant ad istum ludum: possibile est ut aliquis eorum sit talis conditionis: ergo in simili talis ludus non erit sompnum.

Quarto tales confitentur obtulisse aliquando uerū corpus christi: quando namq; illud in ecclesia sūmunt fingunt os abstergere: & ipsum ex ore extrahunt: & post ī tali ludo uel ipsum pedibus conculcant: uel demoni offerunt: & aliquando filios baptizatos nepotes aliosq; infantes post oblationem statim: uel in termino dato a domina ludi moriuntur: & hoc in multis passibus reperitur: & ego ipse ab eisdē sepius audiui. Diuus etiam Augu. in. xxi. de ciuitate dei. c. xlii. sic ait prorsus quod scriptum est graue iugum sub filiis Adam a die exitus de uentre matris eorum usq; in diem sepulture matre omnium: usq; adeo impleri necesse est: ut ipsi partuli per lauacrum regenerationis ab originalis peccati quo solo tenebantur uinculo iam soluti mala multa patientes nonnulli & ī cursu spiritū malignorum aliquādo patiantur. Et Hieronimus in epistola ad paulam de dormitione Bresile ait. Quid cause est ut sepe bimuli & trimuli & ubera materna lactentes a demonio corripuntur: Etiam beatus Thomas in. iiii. libro contra gentiles. iter alios effectus artis magice ponit: q; leguntur quandoq; pueris innocentib; accedere ergo uidetur ex quo realiter pueri moriuntur quando deferuntur ad talem ludum: q; talis ludus non sit fantasticus sed uerus.

Quinto fm philoso. vii. ethv. & in princi. tertii de sōp. & uigi. Quod multis uidet īpossibile: ē oīno ut sic falsum: sed multi ex istis dicūt se ire quādo nō dormiūt: & aliquādo si locus ubi debēt cōgregari est eorum habitationi uicinus: absq; baculo uncto & equitatiua illuc pergunt: si autem sit multum distans: tunc deferuntur super baculum unctum pinguedine puerorum: uel a quadā bestia figuram lupi uel capre habēte: aliorumq; animalium: ex iis ergo apparet q; ludus iste est uerus & realis.

Sexto In quibusdā pcessibus legitur q; tales muliercule ī formis gatarū itrāt domos ubi iacēt īfantes: & aliquñ a parentib; īfantiū absclā fuit man: uel pes: uel erūt fuit ocul

talīs gatte: & re ipsa postea iuentū fuit ī illa muliercula que
putabatur in tali forma domum intrare membrum uel ab
scisum uel apēsū ergo talia nō sunt ludificatoria quār. &c.

Septimo fm magistrum sen. in. iiii. di. xxxiiii. & beati
Thomā: Albertū magnū: & alios theologos: maleficia sunt
uera: vmo canonicum ius specialem titulū facit de frigidis
& maleficiatis: ergo & ea que in tali ludo fiunt erunt uera:
quia omnia ista fiunt arte & uersutia demonis.

Octauo Talis ludus nullo modo ē impossibilis: Nā demo-
nes possunt defferre homines de loco ad locū: sicut de Simo-
ne mago ī legēda beati petri apostoli legitur: & de Hermo-
gene ī hystoria seu legēda sancti Iacobi dicitur qd demones
ligatis manibus ad tergū duxerūt eū ad Iacobū. Etia angeli
nō solū fm theologos sed etia philosophos mouent orbēs:
nā Aristotiles. in. ii. prime philosophie nittitur pbari nume-
rū itelligētiarū fm numerū orbiū quos mouēt: ergo multo
magis poterūt mouēt unū hominē. Danielis ēt ult. c. dicit:
qd angelus dñi portauit Abachuc in capilo capitis sui posu-
it qd eū ī Babilonē. Et Actū. xix. c. legitur qd spiritus domi-
ni rapuit Philippū & iuentus est in Azoto: & multa similia
& bonorū & malorū angelorū repliūt: & quātū ad uirtutē
motiuam eadem est ratio in bonis & in malis angelis: sicut
uniuersaliter theologi tenēt. Quod nō sit impossibilis ex pte
demonum in actu uenereo agentium ut uiri: aut patientiū
ut mulieres probatur: Nam Ioseph⁹ uir magne auctoritatis
super illud genesis. c. yi. uidentes filii dei filias hominum qd
essent pulchre: ubi fit mētio de illis gigātibz qd erāt uiri fa-
mosi & potentes a seculo: dicit expresse gigantes illos geni-
tos fuisse ex concubitu spirituum incuborum cū mulieribz.
Augustinus de ciuitate dei. c. xxiiii. sic ait apparuisse homi-
nibus angelos ut nō solū uideri sed etia tangi possent: Eadē
uerissima scriptura testatur: & quoniam creberrima fama ē
multos esse exptos uel ab eis qui expti sunt (de quorum
fide dubitatio non est) audisse confirmant siluanos & phan-
nos quos uulgo incubos uocāt: improbos sepe extitisse mu-
lieribus & earum apetiisse & peregisse concubitum: & quos
demonēs quoe dulios Galli uacant: hanc assidue immundi-

etiam & temptari & efficere plures talesq; asseuerant ut hoc negare impudentie uideatur. Isidorus etiam dicit: q; incubi dicuntur ab incubando: sepe enim improbi existunt mulieribus & earum peragunt concubitus quos demones Gallidusios nuncupant quia assidue hanc peragunt immundiciam. Beatus Thomas. Albertus magnus. Bonauentura. & multi atq; multi theologi super distinctione octaua. ii. sen. manifeste confitentur dari demones incubones & subcubones. & ibidem dicunt Bonauentura: Richardus: Petrus aureali: Bonbologius. & multi alii: Merlinum Britanie regem progenitum fuisse ex demone incubo: Multi etiam hystorici idem affirmant: Si ergo possibile est q; demones possint de loco ad locum homines deferre & cum eis commisceri: & tales confiteantur q; ad locum ubi congregatio sit pergunt si eorum habitationi sit uicinus: uel portantur si est distans: ergo uidetur q; talis ludus sit uerus & non illusio ymaginaria uel sompnum.

Si quis diceret hunc ludum esse impossibile: quia aliqui ex istis dicunt q; hora quarta ad ludum uadit: & tunc iacet in lectis uelud mortue: & inferius in exemplo sancti Germani idem ponitur: sed impossibile est q; idem corpus numero sit simul in diuersis locis: ergo non possunt esse in lectis & in ludo.

Probatur istam rationem esse nullam: Nam sicut testatur legenda sancti Martini. beatus Ambrosius eadem hora uisus fuit Mediolani ad altare & in ciuitate Turonensi faciens officium in exequiis beati Martini. De Symone mago dicitur in legenda sancti petri apostoli: q; eadem hora in clauis erat cum Nerone: & foris loquebat populo: ergo possibile est q; una eademq; hora unum corpus numero sit in diuersis locis quare &c.

Rationes probantes q; realiter non uadant ad ludum.

Non contraria parte est auctoritas decreti. xxi. q. y. c. epi. Ita ibi legitur. Illud non est obmittendum: q; quidam scelerate mulieres retro post Sathan conuerle: demonum illusionibus & fantasmatibus seducte: cre-

dunt se & profitentur cum diana nocturnis horis dea paganorum uel cum Herodiade & Innumera multitudine mulierum equitare super quasdam bestias & multa terrarum spatia in tempeste noctis silentio per transire eius iussionibus obedire ueluti domine & certis noctibus ad eius seruitum euocari: Sed utinam hec sole in perfidia sua perissent: & non multos secum ad infidelitatis interitum per traxissent: Nam & innumera multitudo hac falsa opinione decepta: & uera esse credunt: & credendo a recta fide deuiant & errore paganorum inuoluuntur & cetera. & in fine sic ait Quisquis ergo credit posse fieri aliquam creaturam aut in melius aut deterius inuari aut transformari in aliam speciem uel similitudinem nisi ab ipso creatore qui omnia facit & per quem omnia facta sunt procul dubio infidelis est & pagano deterior. Ex hac auctoritate manifestum est tale ludum esse ludificatorium & non uerum.

Secundo arguitur sic. In legenda sancti germani dicitur Hospitatus germanus in quodam loco: cum post cenam mensa iterum pararetur. admirans interrogat cui de nouo pararentur. Cui cum diceret quod uiris & mulieribus qui de nocte incedunt. Illa nocte germanus statuit uigilare & ecce uidit multitudinem demonum in forma uirorum & mulierum uenientem. Qui eis precipiens ne abirent conatos de familia excitauit inquirens si personas illas cognoscerent. Qui cum omnes uicinos & uicinas esse dicerent misit ad domos singularum precipiens demonibus ne abirent & ecce omnes in suis lectulis sunt inuenti. Adiurati igitur se demones esse dixerunt ex hoc exemplo habetur ludificatio huius prestigiose artis.

Tertio sicut falsum quod tales muliercule transformantur in gattas dato quod ita firmiter credant dicente. Augustino .xviii. de ciuitate dei .c. xviii. Non solum animam sed nec corpus quidem illa ratione credo demonum arte uel potestate in membra uel linamenta bestialia posse conuari eadem ratione talis ludus erit deceptorius dato quod firmiter credant hunc ludum esse uerum. Similiter sicut decipiuntur credendo quod intrent domos ianuis clausis quia secundum

philosophum in quarto phisicorum si unum corpus alterum subingredi debet necesse est quod illud aliud recedat: ita & in ludo quare & cetera.

Quarto dicunt tales quod exeunt domum super baculum unctum per caminum sed hoc est manifeste falsum quia homo cum habeat corpus densum & solidum non potest transire per foramina ita parua sicut sunt foramina camini. Etiam dicunt quod intrant per fenestras habentes ferratas quod est manifeste falsum quare & c.

Quinto impossibile est idem corpus numero eodem tempore esse in diuersis locis sed quedam ex istis affirmant quod eorum corpora in lecto iacent quasi mortua illa hora qua ad ludum uadunt. Etiam in exemplo sancti Germani hoc est manifestum ergo hec omnia sunt falsa quare & cetera.

Sexto refferunt quod comedunt aliquando epar: uel cor: uel pulmonem unius hominis uel alterius animalis in .Ve ru & talis homo si uult sanari accipiat modicum uini albi tepidi cum partibus adherentibus superficiei ueru ubi coctum est epar: & illud bibat & statim sanatur. Sed sine dubio impossibile est quod aliquod animal uiuat sine corde ergo falsa est sententia ista quare & cetera.

Septimo aliquando aliquis ex istis petierunt a demone pecuniam & uisum est eis quod realiter dederit & quando sunt domi nusque inueniunt eam quod est manifestum indicium deceptionis. Que hic dico omnia ex confessionibus huiusmodi hominum accepi. quare & c.

Octauo referunt tales quod comedunt aliquando unum puerum coctum in uno magno lebere uel unum bouem & si milia animalia & domina ludi precipit eis quod seruent ossa post cibi sumptionem compaginatis in unum ossibus. domina ludi baculo quodam tale quid tangens facit ut reuiuiscere uideatur: Sed hoc est manifeste falsum: quia secundum communem theologorum sententiam demon non potest resuscitare mortuos ergo uidetur quod talis ludus sit illusio quodam etiam tales in mane ita esuriunt & sitiunt ac si non comedissent quod manifestum est iudicium ludificatio

nis quare & cetera.

Dillucidatio questionis propositæ seu ueritas quesiti dubii.

Resolutione huius questionis tria sunt per ordinem uidenda primum est quod demones possunt assumere corpora diuersarum figurarum & apparere hominibus. secundum est quod possunt ita oculos perstringere quod una res uideatur alia. tertium est: quot modis fieri possit talis deceptio quod una res uideatur alia.

Quod demones possunt assumere corpora diuersarum figurarum & sic hominibus apparere.

Primum scilicet quod demones possunt assumere corpora diuersarum figurarum & hominibus apparere sic probatur. In legenda sancti Martini dicitur quod cum Martinus Mediolanum pertenuisset diabolus in humana specie sibi obuius fuit. In legenda sancti Antonii legitur quod diabolus in specie pueri nigri ante beatum Antonium prostratus apparuit & quod demones in formas uariarum ferarum apparuerunt & eum dentibus: cornibus: unguibus: crudelissime lacerauerunt de saluatore nostro Mathei quarto capitulo legitur Assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem & statuit eum supra pinaculum templi & iterum assumpsit eum in montem excelsum ualde: ubi glosa ordinaria sic ait. Nota hec omnia corporali ter facta esse nec mirum si permisit se circumferri qui permisit se crucifigi imo aliquando se transfigurat in angelum lucis secundum apostolum in secunda epistola ad corinthios capitulo secundo ut callidius homines decipiat. Magister sen. in secundo libro di. viii. dixit quod angeli in corporibus assumptis hominibus apparuerunt atque locuti sunt & eandem sententiam tam de bonis quam de malis angelis communiter ibi affirmant expositores de apparitione bonorum

angelorum tota scriptura est plena Non sunt ergo deriden-
di illi qui dicunt uidisse aliquando demonem in forma hu-
mana: aut lupi: capre: similiūq; animalium: cum hoc & fie-
ri possit & aliquando fiat. Non me hic extēdo quia omnes
hanc sententiam affirmant quare & cetera.

Demonēs ita possunt oculos perstringere humanos q̄
tuna res uideatur altera.

Ecundū probatur scilicet. Quod demōes possunt
ita aciem oculorū perstringere q̄ una res uidea-
tur alia. In legenda sancti clementis dicitur: q̄
Simon magus: confecit unguentum quoddam
quo perunxit faciem faustiniani patris sancti clementis: &
sic Simon uultum suum arte magica in faustinianum im-
pressit q̄ ab omnibus nisi a beato petro apostolo putaba-
tur faustinianus Simonem magum esse: & uxor & filii fau-
stiniani eum refugiebant. In legenda beati petri apostoli
fertur Symonem magum Neroni dixisse. Vt scias optime
imperator me uerum dei filium esse iube me decolari: &
die tertia resurgā. Precepit igitur Nero carnifici ut decola-
ret eum: Qui cum putaret se decolare simonem decolauit
arietem: Simon autem arietis membra recolligens se & il-
la tribus diebus abscondit: sanguis autem arietis ibidem
congelatus remansit: die autem tertia ostendit se Neroni
dices: fac sanguinem meum abstergi qui effusus est quia ec-
ce ego qui decolatus fueram (sicut promissi) die tertia resu-
rexī. Quod Nero uidens obstupuit & eū dei filium esse pu-
tauit In eadē legēda dicitur q̄ Simon dum ante Neronem
adstaret eius effigies subito mutabatur & mō senior: mō
adolescētiōr uidebat In uitis patrum habet q̄ arte magica
quedam femina i equam cōuersa triduo sine cibo māsit &
ad sanctū Machariū ducta i propriā formā restituta ē In le-
gēda sancte iustine dicit q̄ ciprianus magice arti illeuebat
ita q̄ matronas in iumenta cōuerter e uidebat & multa alia
psūgia exercebat. Quādoq; se uidebat cōueri arte magica
i femina: quādoq; i auē & similia exēpla q̄ innumerabilia

reperiuntur dominus Isidorus i. viii. ethymologiarū. i. c. de
magis: ait fert & quedā maga famolissima circe: que socios
Vlixis mutauit i bestias. Legit & de sacrificio quod Archas
des deo suo. Lisceo imolabat: ex quo quicūq; ſumeret i bestia
rū formas cōuertebātur. Hinc apparet nō esse i totū dubiū
quod nobilis ille poeta scribit de quadā femina que magi-
cis artibus excellebat:

Hec inquit se carminibus promittit soluere mentes

Quas uelit: ast aliis duras immittere curas:

Sistere aquam fluuiis: & sydera uertere retrō:

Nocturnosq; ciet: mane mugiere uidebis

Sub pedibus terram: & descendere montibus ornos.

Beatus Augustinus i. xix. de ciuitate dei. c. xvi. dicit q̄ greci:
dyomedē finxerūt deū eiūq; socios iuolucres fuisse couer-
sos: & nō fabuloso poetico mēdatioq;: sed hystorica detesta-
tiōe cōfirmāt. & i. c. xvii. mētōnē facit de illa maga famolis-
sima Circe: & dicit de quibusdā aliis: Nā & cū nos essem⁹ in
Italia: de quadā regiōe illorū partiū audiebamus ubi stabu-
larias mulieres ibutas iis malis artib⁹ i caleo dare solēt di-
cebāt qbus uelent seu possent uiatorib⁹ unde in iumēta illi
co uerterētur & necessaria queq; portarent: postq; p̄functa
opera iterū ad se redirēt. Multa ouidiū de Medea dicit. Sed
ne michi dicere: q̄ mirāda canūt: sed nō credēda poete: da-
to q̄ nō semp fingāt: ideo eorū dicta i p̄sentiarū obmittam
Sciendum tamen est: q̄ secundum ueritatem: homines nō
mutantur in bestias: sed secundum apparentiam tantum: i
quantum demon oculos nostros perstringit. q̄ aut non ui-
demus: aut talem nō uidemus qualis ē res. ex iis ergo patet
q̄ demō arte sua facit q̄ una res uideatur alia quare. &c.

Quot modis fieri possit q̄ una res uideatur alia.

Ira tertiu. s. Quot modis fieri possit q̄ una res
uideat alia: ē primo sciēdū: q̄ dat uisio ymagina-
ria fm̄ theologos q̄ ē: quādo nō uidet res: sed ei⁹
similitudo: qua uisioe fm̄ glo. Aug. beatus petrus
uidit illud uas submitti de celo in terram in quo erant oia

quadrapedia: & serpentina terre: & uolatilia celi. actuum .x.c.
que nō corporea erant sed rerum ymagines. Eadem uisio-
ne beatus Benedictus totum mundum uidit: Nam in lege-
da sua dicitur: q̄ totus mūdus uelud sub uno solis radio col-
lectus ante eius oculos adductus est. Beatus Thomas in se-
cunda secunde questione .xcv. articulo .iiii. respondet tandē
secundum Augustinum ad symplicianum: q̄ uisio Samue-
lis: quando Samuelem per Phytonissam Saul suscitari fecit
sicut habetur in primo libro regū .c. .xxviii. fuit uisio ymagi-
naria: Sic enim ait: Non uere spiritus Samuelis a requie sua
suscitat⁹ est: sed aliquod fantasma & illusio ymaginaria dya-
boli machinationibus facta: quem scriptura Samuelem ap-
pellat sicut solent ymagines rerum suarum nominibus ap-
pellari: Et hec responsio Augustini confirmatur .xxvi. q̄.
.y. c. nec mirum. Obmittendo ea que dominus Isidorus in
.yiii. ethymologiarū dicit de magycis: nigromanticis. ydro-
manticis: diuinis incantatoribus: ariolis: & similibus: ubi de-
clarat q̄ demonia secundum diuersitates rerum quibus ta-
les utuntur diuersimode istis apparent: ponemus tres mo-
dos satis generales congruentes rei de qua loquimur: quos
beatus Thomas sparsim & in diuersis locis ponit: scilicet: in
scripto super secundum sententiarum .di. viii. & in prima
parte .q. c. xiiii. Sed quia ipse breuis est: ideo inseram aliqua
necessaria. Primo modo: demon potest ludificare sensus no-
stros ab interiori mouendo fantasmata & similitudines re-
rum existentium in uirtute ymaginaria: sicut contingit in
sompniis: Nam ex motu fantasmatum in sompniis appa-
ret nobis q̄ multa uideamus & audiamus: ita nobis uigila-
tibus apparet aliquando q̄ multa uideamus: & hoc potest
contingere duobus modis etiam naturaliter: ex agitatione
scilicet: humorum ex qua resultat euaporatio quedā ad uir-
tutem ymaginariam ascendens & mouens uel causans il-
las ymagines taliter q̄ uidebitur nobis ut mirabilia uidea-
mus sicut patet in freneticis & accute febrizitantibus. Secū-
do modo ex uehementi connexionē intentionis secundū
Bonauenturam ad fantasmata: que facit ut similitudo
reires ipsa uideatur: sicut Augustinus exemplificat in libro

de trinitate dicens: quod quidam tanta connexionē re-
rogitabat cuiusdam mulieris ymaginem q̄ ei carnaliter
commisceri uidebatur in uigilando: Cum ergo demon nō
ignoret hos modos dico q̄ potest illudere euntibus ad ludū
ipsis & dormientibus & uigilantibus secūdo modo demon
potest ita organa disponere sensuum: q̄ una res appa-
rebit alia: sicut ex habundantia humoris collerici uidetur gustui
q̄ omnia sint amara cum tamē aliquando sint dulcia: & ex
descensu humoris sanguinei uel uaporis ignei ad oculos ui-
debitur nobis q̄ que exterius apparent sint rubea: Sed cum
demon hos modos cognoscat optime: ideo potest immuta-
re humores & tunicas oculi: q̄ una res uidebitur alia. Ter-
tio modo demon potest ita disponere medium q̄ una res
uidebitur alia: & qua ratione s̄m beatum Thomam potest
formare corpus cuiuscunq̄ figure: & illud assūmens in eo
uilibiliter apparere: eadem ratione potest circūponere cui-
cunq̄ rei corporee quācūq̄ formam corpoream & offerre
illud sensib⁹ nostris ita q̄ putabimus unam rem esse presen-
tem: & erit alia sicut exempla supra habita demonstrant:
ubi probatum fuit q̄ demon ita potest perstringere aciem
oculorum: q̄ una res uidebitur alia: & secundum dominū
Bonauenturam: aliquādo ex candelae & pallearum disposi-
tione uidentur pallee serpentes esse. & beatus Thomas di-
cit: q̄ ad euaporationem cuiusdam fumi trabes dom⁹ uide-
buntur serpentes & multa huiusmodi experimenta fiunt a
ioculatoribus: quos uulgus magos uocat: qui tamen si abs-
q̄ auxilio demonis talia naturaliter faciant nō sunt pprie
magi: & hec omnia optime demon cognoscit q̄ &c.

Determinatio auctoris de premissa questione: seu con-
clusionē.

i
Taḡ iis habitis dico breuiter: q̄ tales realiter nō
uadunt ad ludum: sicut probant rationes facte i
contrarium: Quando enim dormiunt non est
possibile q̄ eorum corpora simul sint in lecto &
in ludo: ergo tunc realiter non uadunt. Quando autem ui-

gilant tunc ludificantur modis nunc proxime dictis: & simili
le est de demone: & de illo qui uult socios decipere: Nam
quanto callidius quis decipit socios: & maxime quando so
ci non cognoscunt deceptionem tanto magis letatur: ita
facit demon quia non solum decipit tales trahendo eos in
perditionem sed etiam taliter facit q̄ is firmiter credūt ue
ra esse que sunt illuloria. Dico tamen q̄ possibile est q̄ tales
uadant ad istum ludum: sicut probat ultimum argumentū
demon enim potest deferre homines de loco ad locum.
Dantur etiam demones in cubi & subcubi secundum com
munem theologorum sententiā ergo possibile est q̄ mul
ti & uiri & mulieres deferantur a demone ad certum locū
uel ipsi uadant si sit eorum habitationi uicinus & q̄ ibi sint
demones i formis uirorum & mulierum cum quibus com
misceantur: ergo talis ludus est possibilis: Nec auctoritas de
creti allegata huic sententie adueriatur dicit enim hoc esse
falsum q̄ uadant ad talem ludum & tamē cum hoc stat q̄
sit possibile: quia secundum logicos multa sunt possibilia
que tamen sunt falsa sicut ducem Mediolani esse regē italie
uel imperatorem est possibile: & tamē est falsum q̄ sit rex
uel imperator: possibile est me esse Rome uel parisiū: & ta
men est falsum q̄ sim Rome uel parisiū. Et quādo dicitur
in illa auctoritate: Quisquis credit posse fieri aliquam crea
turam: & cetera. dicitur: q̄ nō est possibile q̄ fiat talis muta
tio in aliam speciem realiter: tamen apparenter non negat
quin hoc fieri possit: & q̄ hoc sit uerū in .c. quasi immediate
sequēti quod incipit: nec mirum: affirmat q̄ uirtute demonis
illa Samuelis ymago appuerit. Sequēdo ergo q̄ realr nō ua
dāt: sed appēter: restat ad argumeta respondere q̄ pbat ui
dētur q̄ ad talem ludū uere & nō fantastice eant quasi. &c.

Responsiones ad prima argumenta i cōtrariā partem.

a D primū argumentū quando dicitur q̄ propter
sompniū null? cōbūritur &c. dico q̄ tales i uigilia
firmiter credūt oīa illa fuisse scā et similib? delec
tatur atq̄ adherēt q̄ uidētur i ludo fieri & iō cre

antur dicente Augustino. xviij. de ciuitate dei. c. xii. delecta-
ri autem falso crimine crimen est: etiam si quis sompniat
se alienam mulierem cognoscere propter antecedentem
cogitationem: uel post sompnum delectatur tali actu cum
assensu rationis: sine dubio peccaret mortaliter: & si tunc
moreretur dampnaretur perpetuo: Et ita patet q̄ propter
sompnum quis punitur: principaliter tamen propter assen-
sum rationis: Etiam multa mala demones ad instantiam
earum ut inferius declarabit i ueritate faciunt: & eorum
societas periculosissima est: & ideo omni studio est eradicā-
da quasi & cetera.

Ad secundum cum dicitur. q̄ cognoscunt omnes ueni-
entes & uno ore loquuntur quantum ad ea que ibi fiunt.
Dico q̄ similia ibi fieri possunt & in sompno: & in uigilia
uersutia demonis: De sompno habetur exemplum sancti
Germani: nam illis uidebatur q̄ irent ad domum hospitis
& q̄ comederent & biberent multa: facerent cognosce-
rentq̄ omnes ueniētes: Demon enim ita mouebat fantas-
mata talium & defluere ita faciebat ad organa sensuum ex-
teriorum q̄ illis qui putabant se ire ad illum ludum appa-
rebant similia esse uera: In uigilia autem non solum utitur
hoc modo nunc dicto ad decipiēdum: sed etiam offert sen-
sib⁹ nostris uarias rerum ymages: & maxime eorum qui
putant se ad ludum ueniri siue sint noti siue ignoti: siue sint
de terra sua siue de aliena. Nam uisio ymaginaria fit etiam
nobis non dormientibus: sicut exp̄sse patet in uisione bea-
ti Benedicti: & Phitonisse: De iis quidem multa dicta sunt
in corpore questionis: & ideo non est mirandum si cogno-
scunt uenientes adhunc ludum quos nunquā uiderunt uel
quos putant uenire: Sciendum tamē est: q̄ sicut nobis dor-
mientibus fit emissio seminis: ita & nobis uigilantibus
fieri poterit: sicut exemplificatum est supra de illo qui tan-
ta affectione ymaginem cuiusdam mulieris recogitabat q̄
ei carnaliter commiseri uidebatur: Apparentia ergo nō est
referenda ad emissionē seminis: sed ad illas ymages quas
putamus essentia realia cum intantum rerum ymages.
Ad auctoritatem philosophi scilicet. q̄ null⁹ sompniat im-

mediate post sumptionem cibi: dico q̄ uerum est naturaliter: uirtute tamen demonis potest fieri: Contrarium etiam potest dici: q̄ huiusmodi uisiones non semper fiunt in sompniis: Quando dicitur: q̄ tales multa futura predicunt: morbos quali incurabiles sanare uidentur: Dicitur q̄ demon habet aliquando potestatem immittendi morbos sicut habuit in Iob: & beatam Iustinam: quando illi febres immisit sicut in legenda sua dicitur. & aliquando habet potestatem inficiendi aerem: sicut in legenda sancte Iustine dicitur: q̄ Antiochia passa est septenio pestilentiam uirtute demonis. In legenda sancti Mathei dicitur: q̄ zaroes & Arphasath in ciuitate que dicitur Vaddaber fecerunt uenire duos dracones ignem fulgureum ex ore & naribus emittentes: qui cunctos homines occidebant. In legenda beati Bertholomei dicitur q̄ demon quidam qui habitabat in ydolo Astaroth. languentes se curare dicebat. Tamen non sanando subueniebat sed a lesione cessando. In legenda sanctorum apostolorum Symonis & Iude dicitur: q̄ zaroes & Arphasath fecerunt coram rege Babilonie q̄ uiri eloquentissimi loqui non poterant: deinde fecerunt eos loqui: sed ambulare non poterant: postea ambulare fecerunt: sed & eos apertis oculis fecerunt nihil uidere. etiam beatus Thomas in tertio contra gentiles: dicit q̄ demones possunt facere homines inuisibiles: & ita apparebit nobis q̄ non sint in domo: & tamen erunt. Demon ergo aliquando reuelat huiusmodi futura euntibus ad ludum & indicat eis modum tenendum in morbis curandis dicendo: accipies modicum unius camisie uel alterius generis panni: & talia dices: que sepiissime sunt mendacia: sicut alique que uti ita loquar sunt meretrices & putant se ire ad istum ludum & commisceri carnaliter cum multis: dicunt per meam uirginitatem: cum quibusdam pater noster & aue maria: sic fiat. & aliquando remouetur talis morbus: non quia uerba illa uel characteres aut: arte figure quibus aliquando magi utuntur efficaciam habeant ad expellendos morbos sicut probat beatus Thomas in tertio libro contra gentiles: nec etiam pannus lineus aut laneus de se talem habet uirtutem: sed demon est ille qui aut re

mouet morbi causas: aut cessat a lesione: Nec huiusmodi in
firmitatibus subueniri potest auxilio medicorum: sicut ex
presse patet in maleficiatis. Si quis quereretur quare demon
decipit hominem similibus uanitatibus: Dicitur quod hoc facit:
quia uidens se expulsum a paradiso & delitiis ad quas homo
ascendere potest: inuidia motus querit hominem huiusmo
di delitiis priuare: Tales enim uanitates elongant hominem
ab ipso deo & eum paradisi delitiis priuant iuxta illud pro
phete: Odisti obseruantes uanitates. Et ideo magister senten
tiarum in secundo distinctione. xxi. dicit. Videns igitur dy
abolus hominem per obedientie humilitatem posse ascen
dere unde ipse per superbiam corruerat: inuidit ei: & qui
per superbiam prius fuerat dyabolus: id est: deorsum lapsus:
zelo inuidie factus est sathan: id est: aduersarius: Demon eti
am optime cognoscit rerum causas: complexionibus homi
num: influxibus celestibus: & multa ex intrinsecis cordis medi
tationibus quibusdam signis exterioribus: & datoque per si
gna exteriora non possunt bene cognosci cordis intrinseca:
tamen magnam coniecturam faciunt ad ea cognoscenda:
Dicit enim Augustinus ibidem: quod per nonnulla experimen
ta compertum est cogitationes cordium ad demonum no
ticiam peruenisse: ideo ex reuelatione malorum spirituum
tales possunt dicere: talis infirmabitur tali tempore: & mo
rietur uel non: sicut aliquando periti medici faciunt: & tali
tempore descendunt magne pluuie & niues & grandines si
cut periti astronomi: ymo demon aliquando ad nutum eo
rum grandines descendere facit in loco ubi eis placet: Nec
res ista uideatur mirabilis: quia secundum Augustinum in
tertio de trinitate: magi Pharaonis fecerunt ueros serpen
tes & ueras ranas: & secundum beatum Thomam: Alber
tum magnum: Petrum de Tarentasia: & multos alios in scrip
to: super secundum sen. dist. viii. ergo multo magis possunt
facere grandines. Sciendum tamen est: quod faciunt hoc modo
secundum Augustinum in quantum in elementis sunt que
dam seminarie uirtutes quas ipsi optime cognoscunt: ex qui
bus si in unum colligantur resultant effectus proportionati
non quod ipsi proprie talia faciant: sed natura sicut theologi

communiter tenent. Possunt etiam ignem de celo mittere: suscitare uentos: ruere domos: sicut expresse patet in libro. Iob. & Augustinus in. xx. de ciuitate dei ait. Non enim quando ignis de celo cecidit & tantam familiam cum tantis gregibus pecorum sancti Iob uno impetu assumpsit: & turre irruens: & domum decidens: filios eius occidit fantasmata fuerunt que tamen fuerunt opera sathane. Non sunt ergo deridendi similes qui dicunt quod talia demones faciunt potest etiam demon reuelare ea que secreto in curiis dominorum dicuntur & tractantur: & ea que prophete dixerunt que aliquando nobis sunt occulta. Hos modos ponit Augustinus in libro de natura demonum: Non est ergo mirandum si tales sciant multa futura ex reuelatione demonum: periculosum tamen est demoni credere: Cum enim mendacium loquitur ex propriis loquitur. Io. nono. c. & ideo si tales multa falsa dicunt: non est mirandum. De futuris tamen contingentibus que non habent causas determinatas: de quibus intelligitur illa auctoritas Isaie: & similes. xxxxi. c. annuntiate que uentura sunt in futurum & sciemus quia dii estis uos: quorum cognitio est solius dei: nichil ad presens dicam: quia in questione quadam que incipit: fatum dicens ordinem quo superiora agunt in inferiora detur: multa de diuinis dico qui proprie sunt illi qui sibi huiusmodi cognitionem usurpant: ubi etiam probaui quod ueri astrologi non sunt debite loquendo diuini nuncupandi: Nec contra hos disputat Augustinus in quinto de ciuitate dei & in secundo de doctrina christiana: nec Ambrosius in quarto libro exameron: & Gregorius in omelia de epiphania domini. ubi dicit. Absit a fidelium cordibus ut fatum esse aliquid dicant: sed contra aliquos falsos astronomos si astronomi dicendi sunt: qui secundum Albertum magnum in secundo physico-rum ponebant fatum necessitatis: & dicebant quod in natiuitate cuiuslibet relictæ erat qualitas & dispositio ex motu & situ stellarum que necessitatem rebus imponit tam in naturalibus quam in uoluntariis: iuxta illud. Seneche. Ducunt uolentem fata: nolentem trahunt. Veri

autem astrologi dicunt q̄ influxus celestes non necessitant dicente domino ptholomeo de ceteriloquio propositiōe .prima: Hec iudicia que tibi tradā sunt inter necessariū & possibile : Dicūt tamen q̄ inclinant cui iclinationi fieri potest resistentia a uoluntate nostra que per se non est subdita influentiis celestibus : Nec descendendum est ad quācūq; particularitatem teste domino ptholomeo in eadem propositiōe qui sic ait. Astrologus non debet dicere rem specialiter sed uniuerſaliter ut qui in cōmuni uidet rem aliquam : & ideo beatus Thomas in prima parte .q.c.xy. articulo quarto sic ait .pauci sunt sapientes qui huiusmodi passionibus ad q̄s inclinantur ex dispositionibus celestibus sciant resistere : iō astrologi ut in pluribus uera possint predicere dicunt maxime in cōmuni non autem in speciali : quia nihil prohibet aliquem hominem per liberum arbitrium passionibus resistere : unde & ipsi astrologi dicunt q̄ sapiens homo dominabitur astris scilicet dominabitur suis passionibus ad quas astra inclinant . Et ita patet q̄ astrologi non sunt proprie diuini quia non usurpant sibi cognitionem eorum que nō habent causas determinatas nam corpora celestia naturaliter agunt in ista inferiora & sunt cause ordinatissime in agēdo dato q̄ aliquando eorum actio impediatur aut ex indispotione passi. sicut aliquando sub eadem constellatione nascuntur gemini quorum unus erit masculus alter femina aut ex libertate arbitrii nostri qui per se huiusmodi influentiis non subditur dato q̄ sepiissime flectatur uoluntas nostra ab huiusmodi influentiis ad eas quas inclinant . passionem sequendas . Sed quia ut dixi multa de astrologis : diuinis . uariis que superstitionibus in questione de fato & approbo & improbo ideo ad presens supersedeo : quare & cetera.

Ad tertium quando dicitur q̄ dantur homines qui nunquam sompniauerunt : Dico q̄ si talia fierent solummodo in sompniis non admitteretur casus secundum .Sophistas quia directe repugnaret positioni nostre : posito autem quod similia non solum nobis dormientibus sed etiam uigilantibus fieri possint tunc argumentū nihil probat

sed factum sit propter eos qui putant huiusmodi tantum
somnia esse quare. &c.

Ad quartum quando dicitur: infantes realiter moriun-
tur. Dico qd demon hoc facit: & ideo notanter Augustinus
dixit: qd spirituum malignorum incurfus: & non striarum
patiuntur. & Hieronimus qd a demonio corripuntur: &
non a Lamiis: sicut etiam filios Iob interfecit. Iob. primo
.c. & septem uiros Sarre filie Anne & Raguelis: Tobie septi-
mo. c. Non nego tamē quin possint interficere pueros quā-
do eos habent in potestate sua sicut singuli homines face-
re possunt. Sed quis ita dicere posset: uidetur qd deus sit in-
iustus si fas est dicere permittens ista fieri in infantes & ex-
erceri qui sunt puri & innocentes. Respondetur: qd ex hoc
in nullo apparet iniustitia diuina: Nam tales infantes bapti-
zati uolant ad superos ubi sine fine beatam uitam ducent.
Posito etiam qd tales non sint baptizati: dato qd communi-
ter baptizatos accipiant: sicut tales fatentur: adhuc nulla est
iniustitia: quia si superuiuerent fortassis dampnarentur:
Sed si moriuntur non baptizati ante usum rationis. descen-
dunt ad Limbum puerorum ubi nulla est pena: ymo ma-
gnam delectationem habent in cognitione eorum que
naturaliter cognosci possunt secundum beatum Thomam
in questionibus de pena peccati originalis. Ex parte etiam
eorum qui perpetrare malum putant in quibus uoluntas
pro facto habetur: nulla est iniustitia: Tales namq; deserunt
uerum deum: & demonum uolunt fieri serui: Quanto er-
go plura mala perpetrauerint: tanto magis efficientur dya-
boli membra acriusq; punientur. Datur etiam aliquando
potestas demoni in seruos christi ad probandam eorum
patientiam: Ideo magister sententiarum in secundo di. sep-
tima sic ait. Potestas a deo data est: scilicet: demoni: uel ad
fallendum fallaces: uel admouendum fideles: uel ad excitan-
dam probandamq; iustorum patientiam. Sed quis etiam
posset dicere: si demon habeat potestatem super peccato-
res: scilicet: interficiendi eos! Et uidetur qd sic: Nam interfi-
cit (ut dixi) innocentes: ergo multo magis potest interfi-
cere peccatores. Respondetur: qd demon tantum potest quan-

tum deus illi permittit: & aliquando deus permittit q̄ demon faciat maiora & nō minora sicut legitur Exodi. c. septimo q̄ magy pharaonis fecerunt ueros serpentes & ueras ranas secundum. Augustinum in tertio de trinitate: & non potuerunt facere cynifes qui nichil sunt i comparatione ad serpentes ad declarandum: q̄ demones non possunt nisi que deus permittit: & aliquando permittit minora fieri & non maiora: De multis etiam legitur q̄ propter scelera sua interfecti sunt a demone. Sciendum est q̄ demones non faciunt quicquid facere possunt sicut & nos: dicente magistro sententiarum in secundo dis. septima. Illud quoq̄ sciendum est q̄ angeli mali quedam possunt per nature subtilitatem: que tamen non possunt propter dei uel bonorum angelorum prohibitionem: id est: quia non permittuntur ea facere a deo uel ab angelis bonis. Quia in argumento facta fuit mentio de corpore christi: quia uidetur res mirabilis q̄ permittatur se pedibus conculcari. Dici potest q̄ permisit se crucifigi: ergo multo magis potest permittere se pedibus conculcari quare & cetera.

Vel meo modo adde huic responsioni auctoris & dic q̄ per hoc q̄ permittat sacrificium istud corporis uenerandum conculcari pedibus: non est mirandum tanq̄ contrarium diuine bonitati sue: cuius ineffabili pietate etiam cotidie permittit se in altari summi tam a bonis q̄ a malis: ymo & a concubinariis: sacrilegis: raptoribus: homicidis: & scelestibus innumeris: Nec ideo minuitur dei uirtus: potentia: sapientia: intelligentia: bonitas: & cetera eius proprietates ex hac indigna & dampnabili sumptione: quia sit nō ad iniuriam sacramenti que uertatur in diminutionem diuine prouidentie: sed in dampnationem eternam indigne summentis: dicente apostolo: post probationem quam prius docuit fiedam: qui manducat & bibit indigne iudicium sibi māducat & bibit nō diudicans corpus domini. Et ideo in simili: per talem conculcationem pedum ut supra: nō conculcatur nec in aliquo leditur diuina maiestas sui respectu: sed tantum quo ad effectum conculcantium & peruersam intentionem in quorum capud conuertitur dolor: a quibus

ut propheta ait longe est peccatoribus salus: & sicut idigne
summetes nō uerū summū corpus christi quo ad uirtutē di
uinorū & efficaciam: sed tantum quo ad eorum iudiciū &
ulctionem idigne summētium: sic eum pedibus cōculcātes
nō illi diuine maiestati obprobrium afferūt: sed tantum cō
tra se dei indignationem prouocāt ad uindictā: ut de blasphe
matoribus potest idem argumētari: iustitiis in puluerem
cōparatis: qui & si crudeliter blasphemēt: nichil tamē de illi
us gloria minuunt atq; maiestate: q̄ nec augeri nec minui
potest dicēte ppheta: Magnus dominus & laudabilis nimis
& magnitudinis eius nō est finis: Irrogatur ergo nō christo
iniuria quē ledat diuinā maiestatem: sed q̄ pnitiose cōde
pnet pedib? cōculcātes: Nam q̄ habitat in celis irridebit eos:
& dominus subsanabit eos: cū loquetur ad eos in ira sua & in
furore suo cōturbabit eos. Nec mirū si nō mōstratur ex tali
scelere miraculum: q̄ alias multa ostēsa sunt: & in ostēsiōne
miraculorū prederet in infinitū cōtra Aristotelē cū cottidie
malis nostris actionibus puocet deus: nec fides nostra in mi
raculis habet uirtutē: Nā fides non habet meritū ubi huma
na rō pstat expimētū. Nō enim solū pcutit deus temere tan
tū tractātes sacramētū ut de Oza legit q̄ percussus fuit a do
mino sup temeritatem & interiit quia extenderat manum
ut iustineret archam quoniā boues calcitrabāt sed & seruis
suis pphetis iultantes atq; iproperantes. Nam Dathan &
Abiron uiuos terra absorbuit ob cōtumeliā & irreuerentiā
quā iferebāt Moyse seruo dei. Si de? cōtumeliā seruo illatā
ulciscit: quāto magis sibi irrogatā uidicabit: Nemo ergo iu
ditiū se credat euadē diuinū q̄ cōtumeliose tm̄ psumpserit
tractare sacramētū. Ad q̄ntū scilicet q̄ multis uidet quā
si impossibile ē ut oīno sit fallū: Sic itelligit: multis nō decep
tis nec illulis: Nā si plures essēt febricitantes q̄b? uinū uideret
amarū q̄ sani: n̄ eēt iudicā dū de uini dulcedie fm̄. iuditiū fe
bricitatiū sed sanorū. Vt sic. Quod plurib? uir. s. sapiētib? nō
āt uulgarib? quorū opio rara cū sapiētia cōuenit: Nā uulgares
dicūt q̄ felicitas cōsistit in diuitiis: sapiētes uero in opatōe anie
fm̄ uirtutē pfectā. put philosoph? dicit in prio ethycorū: quē
uirtus perfecta qua utitur felix in uita ciuili est prudentia:

in cōtemplatiua autem est sapientia & tamen in hac re : & in aliis magnis atq; arduis non sequitur uulgarium qui plures sunt sapientibus oppinionem sed eorum qui recte sapiunt sed aliquis posset dicere magnam admodum parit admirationem q̄ nobis uigilantibus appareat q̄ portemur ad certa loca & quiescamus Respondetur q̄ beatus petrus actuum .xii.c. quando liberatus fuit de carcere sequebatur angelum & nesciebat quia uerum esset quod fiebat per angelum putabat enim se uisum uidere : mouebatur enī beatus petrus & tamen putabat q̄ quiesceret : similiter nobis stantibus in naui apparebit aliquando q̄ arbores existētes super litus uelocissime moueantur & ligna in fluuiis existētia quando apparet aliqua pars supra aquam si naui magno impetu descendit uidetur aduersus nos maxima celeritate uenire & tamen quiescunt . In sompniis etiam uidetur nobis aliquando q̄ naturaliter portemur de loco ad locum & multa terrarum spacia tranſeamus cum ergo demon optime cognoscat huiusmodi apparitionis causam : non est mirandum si hoc nobis uigilantibus faciat immo uidetur aliquādo nobis q̄ simus in uno loco & erimus in alio sicut declarabitur in responsione argumenti proxime sequentis & multis uidetur q̄ multa uideant que tamen nō uidentur quare & cetera.

Ad sextum quādo dicitur q̄ aliquādo uulnerātur que intrant domos in formis gattarum & cetera dico q̄ demon in forma prout intrat domum & quicquid agit demon : ex illusione dyabolica apparet ei que putat firmiter se cōuersam in gattam q̄ ipsa agat & q̄ percutiatur a patre infantis cum tamen demon percutiat eam in lecto existentem & q̄ aliquando nobis uideatur q̄ aliquid faciamus & . reperiatur factum sicut nobis apparuit & tamen demon non perfecerit probatur per Augustiū in .xviii. de ciuitate dei .c. xviii . qui sic ait . Quidam nomine prestantius patri suo contigisse indicabat ut uenenum illud & istud & id de quo superius dixi quod dabant ille stabularie mulieres per caseum in domo sua dum sūmeret & iaceret in lecto quasi dormientis : qui tamen nullo modo poterat excitari : post autē aliquot

dieſ eum ueluti euigilaſſe dicebat & quaſi ſompnia narraſſe
que paſſus eſt caballum : ſcilicet factum : anonam inter alia
iumenta baiulaſſe hominibus que dicitur . Retica quoniã
ad Retias deportatur quod ita ut narrauit factum eſſe con
pertum eſt que tamen ei ſompnia ſua uidebantur iudicauit
& aliud i domo ſua per noctem anteq̃ requieſceret uidiſſe
uenientem ad ſe philoſophum quendam ſibi notiſſimum
ſibi q̃ expoſuiſſe non nulla platonica que antea rogatus ex
ponere noluiſſet & cum ab eodem phyloſopho queſitum
fuiſſet : cur in domo eius fecerit quod in domo ſua petenti
negauerat non feci inquit : ſed me feciſſe ſompniaui . Ex
iis duobus exemplis expreſſe patet q̃ impoſſibile ſit idem
corpus numero eſſe ſimul i diuerſis locis q̃ uideatur nobis
q̃ aliquid faciamus & reperiatur factum ſicut apparuit no
bis : & tamen demon id peregerit ſicut fecit in defferendo
anonam & in exponendo illa . Platonica etiam beato Am
broſio apparuit q̃ faceret offitium in exequiis beati Marti
ni dicit enim : eius funeri obſequium prebui ſed ultimam
orationem uobis excitantibus explere non ualui & re ipſa
ita iuentum fuit ſicut ipſe retulit & tamen ſecundum . Egi
dium i quoddam quolibet ubi querit an beatus Ambroſi⁹
interfuerit exequiis beati Martini : dicitur : q̃ angelus bon⁹
in forma beati Ambroſii fuit i ciuitate Turonenſi : & uerū
corp⁹ beati Ambroſii erat Mediolano & ita patet q̃ idem
corpus numero non ſit ſimul i diuerſis locis . Simili modo
dicendum eſt de Symone mago : q̃ uerum corpus ſuū erat
in conclaui dum loqueretur cum Nerone : & demon ſicut
legenda dicit in eius ſpecie foris loquebatur populo . Ex iis
ergo patet q̃ nobis uidebitur ut aliquid faciamus & repe
riatur ita eſſe factum & tamen non a nobis ſed ab alio . et
iam maniſeſtum eſt q̃ uidebitur uni q̃ ſit in uno loco : &
erit in uno alio : ſicut beato Ambroſio uidebatur q̃ eſſet
in ciuitate Turonenſi & erat Mediolani etiam ſeruis regis
Syrie qui miſſi fuerant ad capiendum Helyſeum quarto re
gum . c . yi . uidebatur q̃ nō eſſent in dotaim . facta oratione
ab Helyſeo : & q̃ Helyſeus non eſſet ante oculos eorum &
tamen & ipſe Helyſeus erat ibi & illi erant in dotaim . Ecce

quanta fraudulentia utitur demon ad illudendos homines facit enī q̄ una res uidetur alia: q̄ appareat nobis q̄ portemur ad aliqua loca: & simus ubi non sumus: & ut firmitus inducat homines ad credendum similia esse uera & non ludificatoria aliquando eos qui huiusmodi non adherent: temptando tamen demonem scilicet ascendendo super illos baculos unctos deffert ad loca remota & ibi eos relinquet ut inducat non adherentes ad credendum hunc ludū esse uerum & credentes magis confirmet. Si quis diceret: apparet tali delato ad illas longinquas partes q̄ uideat ibi homines dato q̄ statim disparent dico q̄ demones ibi possunt apperi sicut patuit ī exēplo sancti Germani & beat⁹ Germanus realiter erat ibi & tamen deceptio erat ex parte eorum qui putabant tales demones esse ueros homines: & ex parte eorum qui putabant se ire ad illum ludum. Ita etiam quis non credens nec de societate existens realiter poterit ad aliquem locum defferri: & tamen erit illusio: & ex parte eius qui realiter est ibi credendo illos esse ueros homines cum sint demones & ex parte eorum qui putant se ire ad illum locum cum tamen non uadant quare & cetera.

Ad septimum de maleficiatis que secundum cōmunem opinionem sunt uera. dico q̄ non est similitudo quia ista sunt ut plurimum in sompniis maleficia autem non etiam concederem q̄ realiter magy aliquando portantur de loco ad locum & tamen auctoritas decreti negat: q̄ similes deferantur ad locum ubi ista domina ludi residet. Aliqui dicere uoluerunt: q̄ maleficium & frigiditas cōplexionis idem sunt. Sed sine dubio apud recte intelligentes hoc est manifeste falsum. Nam ut experimento patet aliqui sunt ita maleficiati q̄ unam & aliquando pulchriores non poterunt cognoscere. & turpiores cognoscent mulieres etiam beatus Thomas in scripto super quartum sen. di. xxxiiii. dicit. Ex maleficio homo potest esse ipotens ad unam & nō ad aliam. Dominus Hostiensis in summa libro quarto Rubrica .xvii. de frigidis & maleficiatis pagrapho q̄ ipotentia uersi. occulta. & sequenti: dicit q̄ aliquando maleficiantur

homines ita q̄ redduntur ipotentes omnibus preter uni:
& si illa sit uxor bonum est sortillegium: Aliquando male
ficiatur homo adeo q̄ non potest cognoscere uxorem sed
bene cognoscet omnes alias: Sed frigiditas naturaliter est
ipotens equaliter ad omnes ergo non est maleficium fri
giditas naturalis etiam frustra poneretur illa communis
diuifio & theologorum & canonistarum in tractatu de im
potentia coheundi que aliquando impedit matrimonium
que talis est. Due sunt huiusmodi ipotentie: species una
naturalis sicut frigiditas cōplexionis altera accidentalis:
sicut maleficium: Si enim essent idem: utrunq; aut esset
naturale: aut artificiale: cum ista inter se multum differant
etiam mutatio complexionis frigide: in temperatam uel
calidam: aut econuerso: non potest fieri subito: sed cum
magnis & non breuib; medicorum remediis: sed per
maleficium statim quis efficitur impotens & remotis cer
tis rebus in quibusdam locis fit potens sicut experimento
patet: Etiam maleficia fiunt arte demonis sicut omnes cō
cedunt: sed frigiditas prouenit ex cōplexione ergo non sūt
idem quia diuersarum causarum diuersi sunt effectus. qua
re & cetera.

Ad octauum & ultimum argumentum responsum fuit
scilicet q̄ possibile est q̄ tales uadant uel defferantur: & cū
hoc stat q̄ nec defferantur nec uadant realiter. Sciendum
est q̄ aliqui theologi uisionem ymaginariam uisionem:
spiritualem uocant: Quando ergo dicitur q̄ iste mulie
res aliquando spiritu uadunt ad ludum non est intelligen
dum q̄ eorum spiritus separetur a corpore & ille uadat
corpore manente in lecto quia secundum philosophos:
mors nil aliud est q̄ separatio a corpore nec homines mor
tui resuscitari possunt a demone: sed dicuntur ire in spiritu
inquantum uisione spiritali talia uident: sicut etiam bea
tus. Ambrosius in spiritu erat in ciuitate Turonensi in
quantum sibi omnia representabantur que in funere illo
fiebant.

Sed quia facta fuit mentio de generatione: ideo uiden
dum est quomodo angeli tam boni q̄ mali possint opa uir

tutis uegetatiue & sensitiue exercere: Pro cuius intellectu
sumendum est quod dicit beatus Thomas in scripto: sup
secundum sen. dis. octaua. Angeli corporibus assumptis ui-
tam non influunt sed tantum motum: omnes ergo opera-
tiones que consequuntur corpus uiuum: non possunt ange-
lis in corporibus assumptis conuenire: sed tantum illa que
consequuntur corpus mobile inquantum mobile: ut moue-
re: impellere: diuidere: & huiusmodi. Vt hoc dictum beati.
Thome intelligatur clarius: descendamus ad exempla ma-
gis spetialia illa que dicunt motum aliquem realiter posse
angelis conuenire: Cum ergo contritio cibi & tractio: mo-
tum quendam dicat: & uox cum sit quedam aeris percussio
secundum philosophum in secundo de anima. que non po-
test fieri absq; motu: etiam motus cuiuscunq; meñbri & cor-
poris assumpti alicui angelo realiter conuenire possunt: &
ita patet q̄ angelus potest realiter coterere cibum & deglu-
tire: & formare uoces: & corpus assumptum atq; alienum de
loco ad locum mutare: & ideo non est mirandum si ille bo-
nus hospes sancti Germani inueniebat cibos consumptos:
cui beatus Germanus rem utilem fecit. Etiam āgeli qui ap-
paruerūt Abrahe. Genesis: viii. c. & angelus Raphael qui ap-
paruit Tobie: realiter comedit in quantum contriuit ci-
bum ipsumq; cōsumpsit: non tamen conuersus est ī corpus
assumptum: quia talis operatio est corporis uiui ī quātum
uiuum: sed ī aerem secūdu aliquos. Et ita cessat obiectio illa
que fieri potest: Inuenitur cibus cōsumptus: ergo tales reali-
ter cōmedūt. ex dictis manifeste patet argumentum nullius
esse roboris: Sed quia uidere: audire: generat: & similia: sunt
operationes corporis uiui ī quātum uiuum: ideo āgelus nō
uidet per oculum corporeum sed mētis: nec audit per tim-
panum auris: sed per speties suas intelligit sonos: nec ridet
quātum ad exhilaritionem cordis: que est operatio corpo-
ris uiui inquantum uiuum: sed bene quantum ad formatio-
nem uocis similis uoci ridētis.

Circa generatōē: ē sciēdu fm beatū Thomam ī prima
parte. q. c. li. articulo tertio q̄ si ex cohitu demonum aliqui
interdum nascantur: hoc non est per semen decīsum: aut a

corporibus assumptis sed per semen alicuius hominis ad hoc acceptum : ut pote: idem demon qui est subcubus ad uirum fiat incubus ad mulierem : sicut & aliarum rerum semina assumunt ad aliquarum rerum generationem : ut Augustinus dicit in tertio de trinitate ut sic ille qui nascitur non sit filius demonis : sed illius hominis cuius semen est acceptum . Et super secundum sen. assignat causam : quare illi uiri famosi essent maiores ceteris dicēs q̄ demones pos sunt scīr uirtutem seminis decisi ex dispositione eius a quo decisum est : & similiter mulierem proportionatam ad susceptionem illius seminis & iterum constellationem iuuantem ad effectum corporalem scilicet optime cōplexionis in genito quibus omnibus concurrentibus possibile est sic genitos magnos esse uel fortes : Cū hoc etiā stat q̄ aliqui generentur gigantes absq̄ demonis operatione quia omnes predictae cause sunt naturales.

Sciendum etiam est q̄ ista ars secundum Isidorum in octauo ethimologiarum ex quadā pestifera sotietate hominū & angelorū malorū exorta ē : Nec hui⁹ artis oblectamētis corporalib⁹ delectatur hostis antiqu⁹ sed hoc facit ut nos i perditionem trahat . Et iō beat⁹ Thomas dicit i . i . parte . q . lxxiiii . articulo secūdo demones nō delectant̄ obscenitatib⁹ carnaliū peccatorū quasi ipsi afficiant̄ ad delectationes carnales sed hoc totū ex iuidia procedit q̄ in peccatis hominū quibuscūq̄ delectent̄ inquātum sunt impedimenta humani boni quare & cetera .

Ultimo quis querere posset quare similia magis habundant in mulieribus q̄ in uiris . Respondet Raynerius in summa sua in fine tractatus de sortibus dicens : Doctrina dei descendit a deo in christum & a christo in uirum & a uiro in mulierem & hunc ordinem tangit apostolus in priā ad corinthios . c . ii . doctrina autem diaboli transfusa fuit a demone i mulierem genesis . capitulo tertio ut pote que min⁹ habebat de sensu & discretionē spiritus & per mulierem in uirum & ideo citius & frequentius hec predicta peccata inueniuntur in sexu muliebri q̄ uirili quare & cē .

Hec illustissime princeps de lamiis dixerim . D.G.A.

Donus Aluissius de la cruce. Careuallis monachus & de
cretorum doctor pro continuatiōe sequentium francisco
bossio amico suo salutem plurimam.

p Lacet iis cōgruenti cōnexionē mi dilecte franciſ
ce bossie id de quo ad precedēs queri posset anec
ti eiūdem auctoris uenerandi magistri Hyeroni
mi aliud non minus opus laude dignum imprimē
dum an scilicet iste lamie uel strie: de quibus in superiorib⁹
est habita determinatio. uelud heretice sint iudicande piter
& cōdemnande Scis enim qua dilectione & fide rogaueris
tradi catheractandum opus premissum eiūdem uenerādi
patris Hyeronimi uere ne: an fantastice seu apparēter hui⁹
cemodi Lamie uadant ad ludum pollite diffinitum & terse
quod uoluntarie nō alio uinctus q̃ charitatis ligamine nec
dum iuxta nota negaui uerum & scripsi & libenti animo
tradidi: cui & ad solutionem addidi. cur christi corpus scili
cet ab istiūmodi sceleratis se pedibus permittat conculca
ri. Voluntarie inquā dixerim dedi istum tractatum lamia
rum artificialibus cōprimendum elementis nimia tua dilec
tione uinctus studentium utilitate certus uera q̃ eius mor⁹
doctrina qua perfacile reducātur ad ueri cognitionē decep
ti fallitatibus. Tante enim in se ē dignitatis preclarū opus
doctrina sua auctoris uirtute & excelsi principis maiestate
cui porrigitur q̃ iure aliquo quasi thesaurum penes me re
conditum celare nequiuērim: eadē nempe nos genuit pa
tria nos eadem temporalis iurisdicctio ligat subeodem etiā
celesti imperatore regenerati sumus. Hoc itaq̃ laudabile
opus ideo tanto pretiosius erit existimandum quanto rari⁹
sit inter gētes repertum haud a me absconsum uniuersali
utilitate premissa. Omne enim bonum in cōmune redac
tum pulchrius eluceſcit Hinc Ambrosius dicit ī simili. In di
uinis scripturis reus ascribitur qui non studuerit gratis da
re quod ipse gratis habuerit. Nempe istud (ut generositatē
cōcedentis agnoscas) apud paucos iuentum habui a prestā
tissimo ducali cirugico magistro gabriele birago omnis bo

ne margarite sapientie quesitore iuentore : emptore : ac cō
seruatore michi q̄ secundum carnem carissimo cognato
propter claram sororem meam dilectam quam legitima
habet uxorem . Ipsum posteaquā opus habui sicuti thesau
rum penes me absconditum : ut in lucem prodiret ueritate
polens haud primo & precipuo patri meo obseruādisimo
& reuerēdisimo domino bonifatio simonete celaui abba
ti sancti Stephani ordinis cistercii decretorum eximio doc
tori atq; artium professori nec nō omni genere dicendi orna
tissimo medicineq; nec ignaro ac insigni astronomo sub
cuius culmine doctrine humilis doctor sedeo : immo &
pro munere cum tractatu artis magice quem alio tempo
re stampandum reseruo tradidi merito : ut ex eo quā frugis
sit animaduertat omnium scientiarum interpret magni
ficus & monarcha . Habet quippe in se opus doctrinam sa
nam sale conditam ueritatis aduersantem nōnullis erro
ribus uulgarium de lamiarum & connexorum ambiguita
tibus que uirum sane condam Hyeronimum & nobili pro
sapia uicecōmitem sūma sapientia notat : adhuc ipsius mo
res uti stella rutillant matutina in ordine predicatorum :
potissime ubi multum conuersarat in conuentu scilicet
sancti eustorgii apud quos nunc post mortem collenda ma
net memoria in mortalis operibus hac uirtutibus clari
fuere q̄plures litteratissimi : mea tempestate religiosi pre
facti ordinis inter quos Iste Hyeronimus moribus & ui
ta refulsit : & Ioachim sapientia claruit atq; philippus . Ma
gnierius preceptor meus & pater optimus doctrina insi
gnis & religione ac morum honestate preualuit magistro
rum doctrina quorum cum philippi fratre adhuc supersti
te petro fulget ecclesia ut sol & luna : Hos colo tres mor
tuos in uia : immortales in patria nunc clara fama uiuen
tes in omni sanctorum ecclesia . Is merito Hyeronimus
precedens suum direxit opus . Illustrissimo principi . Fran
cisco Sfortie : ad quem : de huiusmodi spectabat lamiis
si iuste dampnarentur intendere : ne scilicet : incuria sua
aut iicia . spirituales iudicet ad quos talium spectat inquisitio
dampnādorū iniq; dimitteret iudicib? punietas secularib?

quique pro sua inata cupiditate ueri inuestigandi & cognoscendi preclara omnia mirum imodum studiosus erat illustrissimus princeps sue patrie pater optimus. Quante excellentie & generositatis fuerit princeps iste illustrissimus (qui inter nos mortales utinam adhuc uiueret) prestantia: excellentia: prudentia: facundia: magnanimitate: ingenio: atque sapientia: non ego inops dicendi genere narrabo: sed illius preclara gesta que magnopere fecit in omnem terram ubi exiuit sonus eorum annuntiabunt & cottidie testificantur. Istum adhuc piissimum laudat: istum clementissimum magnificant: istum serenissimum principem operibus suis paternis extollunt mirifice haud degenerem illius excelli principis filii: Reuerendissimus dominus cardinalis dominus Ascanius Maria: Ludouicus illustris Barri dux: & nobilissimus Philippus: ac denique natus excelli & prudentissimi patris Galeazei Marie Mediolani condam ducis ab eo francisco condam serenissimo principe dux proueniens Ioannes Galeaz inuictissimus princeps cum Hermete Magnifico fratre suo: quorum omnium prudentia & affabilitate: pene tota Italia & gubernatur duce deo & regitur. At ne uideamur iis nostris interlocutionibus mi francische terre principibus blandiri aut commodi temporalis cuiusuis consequendi gratia applaudere: quos magis subditi iuxta apostolum amamus humiles: ac diligimus unice: sin cereque colimus: nunc laudum arcem tam sublimium dominorum pretereamus atque longiorem peregrinationem: & ad propiorem patriam iis dimissis accedamus: Notum satis est quanta pace & bonorum luxuria istorum iurisdictione insubres gloriantr. Accipe igitur iam francische mi dilecte quod dandum rogasti ut imprimatur: cui & pro meo uoto ad utilitatem legentium & dulcis nostre patrie Mediolani: que sequuntur anecte. Nec te exasperare uideantur expectande pro huiusmodi additione operis imprimendi: quoniam populus iste gratissimus est & magnifice merito omnibus opibus preferendus: que cum hec legerit: te premiis ditabit: teque laudibus beatificabit: Non magna res est quam peto: sed parua: frugis: & pretiosa: Te cogor: ne michi aduerseris: nam prius me coegisti: feci quod iussisti: quod precor

amplecte. Verumtamen anteq̃ ad tractatum ipsum sequēs
descendam trium capitulorum cum in eo & in antecedēti
sit basis (teste horum auctore Hieronimo) capitulum epi-
scopi. xxi. q. vii. prius illud cum sequēti: propter materiam
malefitorum: ut de iis clarior habeatur notitia tam per ca-
nonistas quorū sunt: q̃ per sūmos theologos ea hic subiici-
am: quorum textus cum superscriptione primi capituli: qd
scilicet sit de lamiis sentiendum. ne prolixior fiam tali serie
prosequitur in dicta causa & questione: uidelicet.

Ex concilio Acquirensi. c. primo.

Piscopi eorūq̃ ministri oībus modis elaborare
studeant: ut p̃nitiosam & a Zabulo inuentam sor-
tilegam & magycam artem ex parochiis suis era-
dicent: Et si aliquem uirum aut mulierem huius-
modi sceleris sectatorem inueniunt turpiter de honesta-
tum de parochiis suis deiciant. Ait enim apostolus. Here-
ticum hominem post primam & secundam correctionem
de uita: sciens quia subuersus est qui eiusmodi est. Subuer-
si sunt & a dyabolo captiui tenentur: qui relicto creatore suo
dyaboli suffragia querunt: & ideo a tali peste debet munda-
ri sancta ecclesia: Illud etiam non est obmittendum: q̃ que-
dam scelerate mulieres retro post Sathan conuerse demo-
num illusionibus & fantasmatibus seducte: credunt se & p-
fitentur cum Diana nocturnis horis dea paganorum: uel
cum Herodiade: uel cum innumera multitudine mulierum
equitare super quasdam bestias. & multarum terrarum spa-
tia in tempeste noctis silentio pertransire: eiusq̃ iussionib⁹
obedire uelud domine: & certis noctibus ad eius seruitium
uocari: Sed utinam hee sole in perfidia sua perissent: & nō
multos secum ad infidelitatis interitum pertraxissent:
Nam & innumera multitudo hac falsa opinione decepta:
hec uera esse credunt: & credendo a recta fide deuiant: & er-
rore paganorum inuoluuntur cum aliquid diuinitatis aut
numinis extra unum deum arbitrantur: Qua propter sa-
cerdotes per ecclesias sibi commissas: populo dei omni in-

stantia predicari debent ut nouerint hec omnino falsa esse:
& non a diuino sed a maligno spiritu talia fantasmata men-
tibus fidelium irrogari arbitramur: Si quidem ipse Satha-
nas qui transfigurat se in angelum lucis: cum mentem cuius-
cunque mulieris ceperit: & hanc per infidelitatem sibi subiugauerit: illico transfigurat se in diuersarum species persona-
rum atque similitudines: & mentem quam captiuam tenet: in
sompniis deludens: modo leta: modo tristitia: modo: cognititas
modo incognitas: personas ostendens: per queque deuia de-
ducit: & cum solus spiritus hoc patitur. infidelis hoc non in
animo sed in corpore euenire opinatur. Quis enim in som-
pniis & nocturnis uisionibus non extra seipsum educitur:
& multa uidet dormiendo: que nunquam uigilando uiderat:
Quis uero tam stultus & hebes sit: qui hec omnia que in so-
lo spiritu fiunt: etiam in corpore accidere arbitretur: cum
Ezechiel propheta uisiones dei in spiritu non in corpore ui-
dit & audiuit sicut ipse patim inquit: fui in spiritu: & paulus
non audet dicere se raptum in corpore. Omnibus itaque pu-
blice annuntiandum est: quod qui talia credit & iis similia: fidem
perdit: & qui rectam fidem non habet: hic non est eius: sed
illius in quem credit: id est: dyaboli. Nam de domino nostro scrip-
tum est: omnia per ipsum facta sunt: & cetera. Quis ergo credit. pos-
se fieri aliqua creaturam aut in melius aut in deterius immutari
aut transformari in aliam speciem uel in aliam similitudinem
nisi ab ipso creatore qui omnia fecit: & per quem omnia fa-
cta sunt: procul dubio infidelis est & pagano deterior.

Et subdit quod agant maleficia: obliuione inimicorum dicentes
Nonnulli inueniuntur: qui interno liuore permoti in per-
niciem suorum inimicorum: altaria sacris uestibus exuunt:
aut ueste lugubri accingunt: uel consueta luminarium ob-
sequia de ecclesiis dei subtrahunt: uel missam pro requie de-
functorum pro mulgata: pro uiuis celebrant hominibus.
Horum etiam omnium maleficia nequissima. Tolletanum
concilium condemnat dicens.

q Vicinque sacerdotum uel ministrorum deiceps cau-
sa doloris cuiuslibet permotus: aut altar uestibus sa-
cris exuer presuperit: aut qualibet alia lugubri ue-

ste accinxerit: seu etiam consueta luminariorum obsequia
de templo dei subtraxerit & extingui preceperit: si eū antea
uere penitudinis corā metropolitano satisfactio nō purga-
uerit: loci sui dignitate se nouerit & honore priuari: illis p-
culdubio personis ab hac ultionum sentētia separatis: que
aut contaminationem sanctorum ordinum: uel subuersio-
nem sancte fidei metuētes: aut hostilitatem: uel obsidione
perferentes: seu etiam diuinorum iudiciorum sententiam
metuentes fecisse contigerit: in quorum facto plus humili-
tas qua deus placatur: q̄ interni liuoris dolositas declaratur.
Pleriq̄ etiam sacerdotum fauorati inimicitie dolo missam
pro requie defunctorum promulgatam: fallaci uoto pro ui-
uis student celebrare hominibus: ut his p quo offertur sacri-
ficiū: mortis icurrat piculū. Proinde nostre elegit unanimi-
tatis cōuēt⁹: ut si qs deiceps talia ppetrasse fuerit detect⁹: a p-
prii deponat⁹ ordis gradu: & tā ipse sacerdos: q̄ et ille q eū ad
taliam pagēda icitasse ppēdit: exilii ppetui ergastulo relegēt.

Ex premissis colligitur q̄ sortilegi: incantatores: magy:
lamie: & malefici: ceteriq̄ eius sectatores: ab ecclesia sunt eli-
minandi: & nisi resipuerint perpetuo excommunicandi:

Iis nunc igitur sic habitis & premissis: tractatum ipsum
aggredior tria tantum continens capitula qui sic incipit in
rubro: & sequitur.

Incipit opusculum de striis: uidelicet: an striae sint uelud
heretice iudicandae editum per magistrum Hyeronimum
Vicecomitem: ordinis predicatorum: &c.

a Non nullis dubitari solet: an ille scellerate mulie-
res: de quibus loquitur capitulum: episcopi. xxvi.
.q. y. quas vulgari sermone strias appellamus: in-
dicande sint heretice: debitisq̄ afficiende suppli-
ciis: Nam ut ibi legitur illuduntur omnino: neq̄ ad eam cō-
gregatiōem que ludus uulgariter nūcupatur corporaliter se
cōferūt: sed talia i solo aīo agitātur. Quibusdā uī q non
mediocris auctoritatis & doctrine uiri existimāt: q̄ hec illu-
siōes q̄ i earū mētes irrogant: oriantur ex humore melan-

conico eas sic opprimente ut nec usum rationis habeant
nec uoluntatis arbitriū : Is autem si quicq; mali faciūt nul
lam secūdu leges meretur penā .xy. q. i. pagrapho ut ita i fi
& .c. aliquos & .c. si quis isaniens . Nam peccatum est ita uo
luntarium q; nulla ratione peccatū nūcupatur nisi pfisca
tur ex uolūtate .xy. q. i. pagrapho usq; & .xxxii. q. y. sicut enī
Philosophus quoq; scribit i ethicis: non uituperamus patie
tes defectus naturales sed eis cōpatimur & miseremur.

Verū quia hec opinio est periculosa ualde & fidei hono
riq; sumi dei ut probabitur cōtraria : idcirco totis uirib; cō
futanda est & procul a finibus christianitatis abiicienda :
Nam sicut reffert iohānes crisostomus i cōmentario super
Matheum .c. quarto exponens illud saluatoris dictum . Va
de retro Sathanas : scriptum est: dominum deum tuū ado
rabis & illi soli seruies Mathei quarto. c. Nullo pacto susti
nere debemus iniurias dei: sic enim ait. Nos illius dilcam;
exemplo nostras quidem iniurias magnanimiter sustinere
dei autem iniurias nec usq; ad auditum sufferre : Quoniā
in propriis iniuriis esse quempiam patientem laudabile est
dei autem iniurias dissimulare nimis est iniquū

Duo in hoc tractaculo faciemus. Confutabimus opinio
nem que asserit has illusiones duci ex humore melanconi
co : & probabimus hanc sectam esse hereticam etiam pre
supposito q; ludificaretur omnino : & hunc ludum nō esse
ita impossibilem sicut aliqui predicant ludi inscii. Disputa
bimus more phylosophorum nostri temporis : qui magis
sensum q; uerba rimantur .

Capitulum primū in hoc tractaculo in quo sex :
argumentis probatur ludificationem non prouenire ex
humore melanconico .

q Via omnes qui dicunt tales mulieres ludificari
fundamentum capiunt ex .c. episcopi superius al
legato : Ego quoq; per illud capitulum probare
uolo hanc sectam non laborare humore melāco
nico ipediente usum rationis & uoluntatis : si enim inde in
pediret usum rationis uel uoluntatis nec ista egrotatio nec

alia excusaret eam si aliquid mali faceret. xy. q. prima paragrapho ex uoluntate & le. & para. ut itaq. Et tunc arguo sic Si ita esset: nichil mali iputaret eis nec illa ratione uituparent sicut pbatu ē: sed. c. epī: uocat has sceleratas & retro p^o Sathan cōuersas: & dicit q^o i pfidia sua pierūt: & multos ad i fidelitatis iteritū p^otraxerūt fidēq^o pdiderūt: & sunt filie dyaboli: Quasi idē ponit beat^o Augustinus i libro de spiritu & anima. cōtra hāc sectā: unde. c. epī tractum est: licet sub aliis uerbis: ergo i iis nō est talis ifirmitas: qā nō sic exprobarentur quare &c. Preterea ecclesia scit q^o hee mulieres ubiq^o si sint obstinate uel relapse cōburūtur: ymo statuit q^o heretici relapsi sine ulla audiētia tradantur curie seculari que eos supplicio ignis perimit extra de here. super eo. libro sexto. Quis sane mentis affirmaret ecclesiam tollerare hunc errorem: uidelicet: q^o contra omnia iura tales cremarentur: que deffendit reos sanguinis si ad eam confugiunt: xxiii. q. y. c. rerum: Cum nulla lex permittat occidere innocētem ut ibi dem legitur. c. si nō. Et de iure diuino habetur illud preceptum: Non occides. xx. c. ergo uidetur q^o hec secta nō detinetur hoc langore quare &c. Preterea: a principio homines inuitantur ad ludum ab aliquo experto in arte illa: qui ut eos alliciat promittit q^o fruuntur mulieribus formosis si sint uiri: uel iuuenibus pulcherrimis si sint mulieres: & quicquid uoluptatis & solatii potest uni afferri afferretur sibi in ludo: & potissimum propter uoluptates uenereas illuch se recipiunt si consentiunt persuasioni: Instruit etiam eos dicens: Cum fueritis in ludo: nollite nos munire signo crucis nec inuocare nomen dei & sanctorum: & quicquid domina ludi iusserit sine exceptione facite: Hec inuitatio & exhortatio fit in uigilia ut omnes fatentur: & fit hominibus diuersarum complexionum. Iis presuppositis: arguo sic: Nā fm. philosophu i. ii. de anima: unūquodq^o recipitur in patiēte & bene disposito: ergo i homine qui est cōplexiōis sanguinee non poterit ita subito post p^ouasiōē recipi talis humor: qā cōplexio sanguinea est cōtraria melanconice: nam una est frigida & sicca: sanguinea autem est calida & humida.

Si diceretur: ante inuitationem erant dispositi: sed in i-

mitatione introducta est forma huius infirmitatis.

Probo hanc responsionem esse nullam: Nam i tāta multitudine ita disparis etatis & complexionum: irrationabile uidetur q̄ aliqui non sint minus dispositi ad recipiendum hunc humorem: Tales facta persuasione & p̄stito cōsensu: non irent ad ludum: quod est contra ea que dicuntur ab hominibus huius secte: q̄ subito post cōsensum uadūt: Etia frustra fieret inuitatio & exhortatio si nō unusq̄sq; hac ifirmitate adepta illuderetur sicut hec secta illuditur quare &c.

Preterea illi qui non sunt obstinati uel relapsi: si uere nō fide uoluerit ad gremium sancte matris ecclesie redire: liberantur a pena mortis: extra de heret. ad abolendam: post liberationem aliqui eorum amplius non reuertuntur ad uomitum qui tamen longo tempore in illa perfidia imorati fuerant: sed humor ita radicans: nō potest subito euelli: q̄a secundum philosophū i p̄dicamētis: Habitus est de difficili mobilis: & ea que conuersa sunt in naturam: non facile nec statim remouentur a nobis sicut ibi probatur.

Si quis forsitan diceret: q̄ post liberationē nullus emēdatur quia remanet humor.

Sequeretur hoc inconueniens ex respōsione: q̄ frustra lex statuisset ut non relapsi si uoluerint ante sententiam cōuerti recipiantur. quare &c.

Preterea: si ista essent sompnia ut quibusdam placet: eēt necesse q̄ in magna multitudine singulis noctibus foret diuersitas sompniorum quātum ad multa: hoc autem est falsum: q̄a oēs uni? cōgregatiōis uno ore loquūt de reb? gestis tali nocte: & de aliis: aliis noctib? sicut patet i eorū p̄ssib?.

Quod esset necesse ut sōpnia essent diuersa: sic p̄bat: Nā fm philosophū i secundo de sompno & uigilia: non solum corporalis dispositio interior est causa sompni: sed etiam i p̄ssio corporum celestium & uehemens ymaginatio in uigilia de aliqua re habita: Multa quoq; euaporatio ascendēs ad cerebrum impedit apparitionem fantasmatum sicut patet in pueris & ebriis: qui hac de causa nō sompnant: uinū liberaliter sumptum multos uapores mittit ad cerebrum: qui a cerebro infrigidati effitiunt sompnum & quidem

longum. Beatus Thomas in secunda secunde. q. xcy. articulo sexto dicit q duplex est causa sompniorum: interior: & exterior. Interior est duplex: una spiritualis si ut quando ea occurrunt fantasie hominis dormientis circa que eius cogitatio & affectio imorata fuit in uigilia. Alia est corporalis: ut quando ex interiori dispositione corporis formatur aliquis motus in fantasia conueniens tali dispositioni: sicut homini in quo habundant humores frigidi apparet in sompniis q sit in aqua uel niue: & propter hoc medici dicunt esse intendendum sompniis ad cognoscendas interiores dispositiones. Causa autem exterior similiter est duplex: una corporalis in quantum ymaginatio dormientis immutatur uel ab aere continenti: uel ab impressione corporis celestis: ut sic dormienti alique fantasie appareant conformes dispositioni corporum celestium. Spiritualis autem causa: quandoq; quidem est a deo: qui ministerio angelorum aliqua hominibus reuellt in sompniis: secundum illud Numeri. xii. capitulo. Si quis fuerit inter uos propheta in uisione apparebo ei: & per sompnum loquar ad illum: Quandoq; uero operatione demonum alique fantasie dormientibus apparent: iis maxime qui cum eis habent pacta illicita. Iis presuppositis: arguo sic: Impossibile est q in tanta multitudine aliqui non sint bene: aliqui male dispositi: & non fiat maior impressio a corporibus celestibus in corpus unius quam alterius: & unus non sit magis sobrius alio: & cogitatio unius in uigilia non uehementior immoretur circa unam rem: & alterius circa aliam: hec autem omnia faciunt diuersitatem in fantasmatibus: & diuersitas fantasmatum uariat sompnia. ergo non est possibile q tanta multitudo conueniat in sompniis: sed hoc est falsum: quia homines unius congregationis sine discrepantia refferunt quicquid egerint: & non solum communia: sed etiam singularia siue similia siue dissimilia: Etiam in una congregatione fit unum: & aliud in alia: hec omnia patent ex confessionibus eorum.

Si fortassis diceret q ca idēptitatis sōpniorū ē humor me-

lanconicus qui est eiusdem speciei in omnibus & equaliter
tales detinens impediens q̃ alias causas.

Licet hoc sit uerisimile propter diuersitatem & actū &
cōplexionum tamen contra hanc responſionem sic arguit̃
sequeretur q̃ idem ſemper ſompniarent cuius oppoſitum
probatum . eſt. Nam natura ſecundum philoſophum in
ſecundo philiſicorum per ſe uno modo operatur cum
ergo ſit eadem cauſa uno modo operans ſequeretur quod
ſemper produceret eundem effectum & ita idem ſompniū
quare & cetera:

Preterea humor melanconicus deberet magis eſſe cauſa
apparitionis rei triſtis q̃ lete. quia effectus proportionat̃
cauſe: ſed apparitiones huius ſecte ut plurimum ſunt lete
& non triſtes ergo humor melanconicus non eſt cauſa tali
um uifionum etiam melanconici coram omnibus loquun
tur uerba ſtulta nec timent puniri: ſed euntes ad ludū egre
ferunt ſi detegantur nec reuellant ſecreta ludi niſi iis de qui
bus confidunt timentes accuſari & tradi in manu inquiſito
ris: Hec autem ſunt potiffima ſigna ad probandum eos nō
habere uſum rationis ligatum: nec ſunt alienati a ſenſibus
ſicut cōmūiter ſunt laborātes illo morbo: qui facile cognof
cuntur ex uerbis & moribus in hac autem ſecta non depre
henditur talis infirmitas ymo malicia magna in reſpondē
do. Non memini me legiſſe aliquem doctorem de hac ma
teria loquentem qui cauſam harum illuſionum indiſpoſitō
ni corporis attribuat bene multi attribuūt eam operatio
ni demonis leguntur i. d. c. epiſcopi hec omnino eſſe falſa
& non a diuino ſed a maligno ſpiritu talia fantaſmata men
tibus fidelium irrogari qui: a diabolo captiui tenentur: quia
relictō creatore ſuo diaboli ſuffragia querunt. Idem dicit
Auguſtinus & beatus Thomas & etiam rationibus: Nam
quia captiui detinentur a diabolo poteſt eos ludificare mul
tis modis & poteſt auferre impedimenta apparitionum.

Inueſtigare an uere tales eant ad ludum an ludificentur
omnino non eſt preſentis ſpeculationis. Alias edidi tracta
tum ſuper hac re: ubi opinionem meam poſui: & multa du
bia quę moueri poſſunt declarauī.

Ex iis rationibus & aliis que fieri possent manifeste apparet hanc opinionem esse falsam quare & cetera.

Capitulum secundum huius tractaculi in quo sex argumentis probatur sectam euntium ad ludum fore hereticam.

Nunc restat ut probemus homines huius secte esse hereticos etiam presuppósito quod talia fierent ipsis dormientibus & illuderentur omnino. Sciendum est quod nedum mulieres uadunt ad ludum: sed etiam uiri: sed quia plures sunt mulieres uiris ideo de eis magis fit sermo & non solum ignobiles. Sed etiam nobiles hac labe maculantur & habent aliquos demones deputatos cum quibus carnaliter commiscantur qui multotiens eis in domo & extra apparent quando uigilant ut dicunt. est & alius principalis cui in ludo faciunt fidelitatem.

Ad probandum has mulieres & omnes euntes ad ludum esse hereticos incipiemus a diffinitione heretici: Teste si quidem cicerone in primo officiorum: omnis enim que a ratione suscipitur de aliqua re institutio debet a diffinitione proficisci ut intelligatur id de quo disputatur. Secundum beatum Augustinum in libro de utilitate credendi & eius dictum habetur .xxiii. q. iii. in .c. hereticus. Idem tenet magister sen. in .iiii. dist. xiii. hereticus est qui falsam de fide opinionem uel ginit uel sequitur beatus Thomas i. iii. dist. .xiii. dicit quod duo sunt necessaria ad hoc quod aliquis dicatur hereticus uidelicet error in intellectu quantum ad ea que pertinent ad fidem: & pertinacia in uoluntate & hoc est complementum heresis. Aliquando enim uiri boni temptantur: in uigilia etiam in sompniis illuduntur & iis que pertinent ad fidem: sed quia non consentiunt temptationi & nec illusioni: ideo dolent non appellantur heretici etiam si quis dubitaret de iis que non tenentur explicite credere paratus semper corrigi quotiens cognoscat errorem suum sicut si quis crederet Isaac fuisse patrem Abrahe: & iueniendo contrarium in sacra scriptura adheret ueritati. Idem faceret si quidquam tenuisset

contra determinationem ecclesie: talis proprie non esset
hereticus quia in eo non est pertinacia in uoluntate. Sed si agni
ta ueritate pertinaciter adherere uellet opinioni sue con
tra determinationem ecclesie: esset hereticus dist. xxii. oēs
etiam contra sacram scripturam. xxiiii. q. iii. heresis. de arti
culis fidei ut in symbolo credo in sanctam catholicam ec
clesiam & cetera secus est dicendum quia illos tenemur ex
plicitē credere secundum beatum Thomam in. ii. ii. q. ii. arti
culo quinto. Ibi enim dicit secundum apostolum ad hebreos
.xi. c. Accedentem ad deum oportet credere quia est. & q. i
quirentibus se remunerator existat: & ibidem paulo post
dicit. Articulus fidei tenetur homo explicitē credere sicut
tenetur habere fidem. Alia credibilia non tenetur explicitē
credere sicut q. Abraham habuit duos filios & dauid fuit fi
lius Isay: sed solum implicitē uel in preparatione animi in
quātum est paratus credere quicquid in diuina scriptura cō
tinetur. Et in. vii. articulo eiusdem questionis ait: Tempō
reuelate gratie tam maiores q. minores tenentur habere fi
dem explicitam de misteriis christi precipue quātum ad ea
que cōmuniter sollempnizantur in ecclesia & publice ppo
nuntur sicut sunt articuli incarnationis. Alias autem subti
les considerationes circa incarnatiōis articulos tenentur ali
qui magis aliqui minus explicitē credere secundum q. con
uenit statui & officio unius cuiusq. In sequenti articulo dicit
Mysterium christi explicitē credi nō potest sine fide trinita
tis quia in misterio christi hoc cōtinetur q. filius dei carnē
assumpserit & per gratiam spiritus sancti mundū renouaue
rit & iterū q. de spiritu sancto cōceptus fuerit. etiā baptiza
mus in nomine trinitatis. id est: in noīe patris. & filii: & spiri
tus sancti: Alias autem subtiles trinitatis cōsiderationes nō
tenentur credere nisi sicut dictum est de misteriis christi. hec
beatus Thomas.

His p̄suppositis uolo pbare sex rationib⁹ q. oēs eūtes ad
ludū sūt heretici siue uiri siue mulieres sint: Tamē in primis
p̄ declaratiōe dictorū beati Thome dicā aliqua. Nō ē dubiū
q. nō tenemur scire ordinē articularū uidelicet iste ē prim⁹
& ille ē secundus iste p̄tinet ad diuinitatē & ille ad humanita

tē sed tenemur si interrogati fuerim? an christus sit nat? ex maria uirgine passus & sepultus &c. sicut dicitur quādo quis baptizatur respondere firmiter q? sic: sicut respondet copatres in persona baptizandi nam si dubitaremus de articulis essemus heretici: extra de heret. c. i. ubi Hostiensis in glo. dicit. Infidelis est etiam si tenui argumento reperiatur a fide catholica deuiare: id est: articulo quocūq; uolueris de iis qui continentur in symbolo apostolorum: credo in deum: & cetera: Hec hostiensis. Ea que continentur in symbolo. Gregorii decimi extra de summa trini. & fide catho. fideli. li. vi: & eodem titulo in symbolo Innocentii. tertii. c. firmiter & Athanasii: uidelicet: Quicūq; uult saluus esse: ultra articulos positos in symbolo apostolorum non tenetur inferiores credere explicitē: sed bene implicite inquantum tenetur firmiter credere quicquid tenet sancta mater ecclesia de omnibus pertinentibus ad fidem nostram. Sciendum est: quia abbas Ioachim non errauit contra articulos fidei ponendo quaternitatem in diuinis sicut habetur extra de summa tri. & fide catho. c. dāpnamus: Non enim negabat trinitatem personarum nec aliquē alium articulum: sed uidens q? multa conueniebant nature seu essentie diuine que nō conueniebant personis ideo ponebat quaternitatē & propter quasdam auctoritates: Dubitatio talium ante determinationem ecclesie mō animus sit paratus ad credendum determinationi ecclesie ut dictum est non facit hominem hereticum secus de articulis fidei.

Lis prelibatis: arguo primo sic: Hec secta firmiter credit q? uadit ad ludum: & fuit baptizata ergo est heretica. Argumentum sic probatur. In preallegato. c. episcopi legitur. Vtinam hee sole in perfidia sua perissent: & non multos secum ad infidelitatis interitum pertraxissent. nam & innumera multitudo hac falsa opinione decepta hec uera esse credunt & credendo a recta fide deuiant: & errore paganorum: inuoluuntur: Et paulo. post: Qui talia credit & iis similia. fidem: perdit. & qui rectam: fidem non habet: non est: eius: scilicet. dei. sed illius in quem. credit. id est. Dyaboli. Tunc sic: tales credentes. firmiter se ire.

ad ludu pducit fide & deuiat a recta fide: ergo fallam de fide
habet opinionem: ergo heretici sunt: a diffinitione ad diffi-
nitum fm. logycos est optimum argumentum. quare &c.

Secundo arguitur sic: In ludo ut omnes fatentur negant
fidem ergo sunt heretici: Nam negantes fidem putant alia
esse ueriores: & sic fallam de fide nostra habent opinionem:
cum nulla alia sit fides nisi nostra dicente Athanasio i sym-
bolo: Quicumq; uult saluus esse: ante omnia opus est ut te-
neat catholicam fidem: quam nisi quisq; fideliter: firmiter:
& crediderit: saluus esse non poterit.

Si diceretur: tales deuiantes a fide: sunt pprie apostate.

Dico q; uerum est: sed appostate secundum iura canoni-
ca ut heretici puniuntur extra de heret. contra libro sexto.
Idem puto dicendum de ydolatriis. Proprie si aliquis sit di-
cendus hereticus: oportet q; male sentiat de fide: & fuerit
baptizatus: & si non fuisset christianus & male sentiret de fi-
de sicut faciunt iudei & mauri: talis non diceretur proprie
hereticus: sed infidelis. quare &c.

Tertio arguitur sic: Extra de heret. c. ad abolendam: dici-
tur Qui male sentiunt de sacramentis ecclesie sunt hereti-
ci sed her. secta male de baptismo sentit quia negat ipsum:
ergo est heretica. etiam in symbolo dicitur. Confiteor unu
baptisma quare &c.

Quarto arguisti sic. Isti adorant dominam ludi tanqua
dominum & deum suum: & faciunt sibi sacrificia que soli
deo fieri debent ergo sunt heretici: Argumentum sic pro-
batur: Nam in dicto capitulo episcopi dicitur: errore paga-
norum inuoluuntur cum aliquid diuinitatis aut numinis
extra unum deum arbitrantur: & glo. super illud Mathei
quarto capitulo. Si cadens in terram adoraueris me:
dicit: Ecce antiqua dyaboli superbia: sicut enim in princi-
pio uoluit se similem deo facere: ita uolebat diuinum cul-
tum usurpare sibi dicens: si cadens in terram adoraueris
me: & Augustinus in sexto de ciuitate dei capitulo primo
dicit: q; seruitus que grece Latria dicitur: uni ueroq; deo de-
betur: Dicit uni & uero deo: non dicit pluribus & falsis diis
quare & cetera. Quinto arguitur sic: Adorates demonem

& sibi sacrificantes tanq̃ uero deo delinquit contra sacram scripturam que dicit dominum deum tuum adorabis & illi soli seruias. Etiam delinquit contra primum articulum: uidelicet: Credo in unum deum: quia isto modo essent duo dii: scilicet unus uerus & quem ipsi adorant tales autem sunt heretici sicut probatum est ergo &c.

Sexto & ultimo arguitur sic. Dubius in fide in fidelis est extra de her. c. primo ergo multo magis qui firmiter credit ea que sunt contra fidem sicut mulieres & uiri euntes ad ludum faciunt & contra primum mandatum decalogi uide licet. Vnum colle deum exodi. xx. c.

Quod autem tales sint obstinati in opinione sua potest probari multis persuasionibus omnes fatentur se errare: & tamen perseverant in illo errore: & habent quando uigilant propositum redeundi ad uomitum. Vmo aliqui inuitant istum & illum ad ludum sicut dictum est & magis uolunt satisfacere uoluntati demonis qui uult adorari & q̃ negetur fides & baptisma q̃ priuari uoluptatibus ludi. Si isti in uigilia credunt firmiter se abnegasse fidem & baptisma & adorasse demonem: & si placeret demoni iterum idem facerent: Nam semper sunt parati satisfacere demoni. quo modo ergo est possibile q̃ non sint heretici si in eis sit error fidei cum pertinacia: que duo faciunt baptizatum: hereticum.

Et sic rationibus habetur. manifeste q̃ tales sunt heretici & deffensantes aut fauentes huic secte heretice sint excommunicati extra de heret. excommunicam? el primo paragra pho credentes & si infra annum non satisfaciunt: plectuntur multis penis ut ibidem habetur.

Petrus de palude in quarto sen: distinc. xiii. dicit: Quod aliqui fauent hereticis multis modis uidelicet prestando alimoniam: dicendo etiam q̃ isti sunt boni homines: uel q̃ iniuste agitur contra eos & q̃ inquisitores imponunt eis maligne conficta etiam quando illi qui funguntur officio publico in capiēdo hereticos non fauent inquisitoribus sicut debent quia qui non est mecum contra me est. Hec ille.

Deffensantes uel fauentes huic secte uidentur socii crimi

nis dist. lxxxiii. error non caret scrupulo societatis occulte :
qui manifesto facinori definit obuiare multo magis qui re-
sistit eorum punitioni etiam sunt suspecti de heresi: quia er-
ror cui non resistitur approbatur: Nec ignorantia excusat
illos maxime qui talia scire tenentur distin. xxxviii. qui ea.
Ibi dicitur: Qui ea que dei sunt nesciunt a deo nesciuntur :
Paulo attestante qui ait . Si quis ignorat ignorabitur :

Preterea si quis comitteret crimen lese maiestatis in il-
lusterrimum principem nostrum crucifigeretur ab omnibus
& iuenerentur leges extorte & per capilos tracte ad proban-
dum eum esse acerbissime puniendum multo magis hoc fie-
ri debet contra crimina in regem regum & dominum domina-
tium commissa quare &c.

Capitulum tertium huius tractaculi : in quo demonstra-
tur quod ludus sit possibilis.

u T autem demum finem huic tractaculo .uideamus
An ludus sit possibilis sicut pollicitus sum me p-
baturum contra eos qui palam predicant eum esse im-
possibilem: Sunt enim aliqui qui ea putant im-
possibilia que aliquid admirationis habent non uisa ab eis:
ymo etiam uisa secundum beatum augustinum in . xxi .
de ciuitate dei capitulo septimo & etiam in . xliii . c. xliii .
ubi multa narrat que uidentur : impossibilia & tamen :
sunt uera.

Quod ludus ex omni sui parte sit possibilis proba. Ali-
qui dicunt quod si locus ubi sit congregatio sit uicinus eorum habi-
tationi pedibus suis illuc pergunt hoc est possibile . Si distans
portantur a demone: hoc etiam est possibile : de multis legitur
portatis a demone : sicut de Symone mago ut legitur in lege
da beati petri apostoli : De Hermogene ut scriptum est in lege
da beati iacobi apostoli : & de innumeris aliis ymo saluator
noster fuit portatus a demone in sanctam ciuitatem & positus su-
pra pinaculum templi: Mathei. iiii. c. ubi gregorius in omelia dicit:
cum dicitur deus homo in sanctam ciuitatem a dyabolo assumptus
humane aures audire expauescunt iniquorum iorum caput est

dyabolus: Quid ergo mirum: si se ab illo permittit in mon-
tem duci: qui se permittit ab illius membris crucifigi.

Quod datur demones icubi: id est apparentes i formis
uiroru cognoscentes mulieres & subcubi qui apparēt in for-
mis mulierum & patiūtur in actu uenereo ut mulieres pro-
batur multis auctoritatibus. beatus Augustin⁹ in. xy. de ci-
uitate dei. c. xiii. ait apparuisse hominib⁹ angelorū ut non
solū uideri uerū etiam tangi possent. eadem uerissima scrip-
tura testatur: & quoniam creberima fama est multi se ex-
pertos uel ab eis experti essent de quorū fide dubitatio nō
est audisse confirmant Siluanos & faunos quos uulgo incu-
bos uocant improbos sepe extitisse mulieribus & earum
appetisse & peregisse concubitum: & quosdam demo-
nes quos galli dusios uocant hanc assidue immunditi-
am & temptare & efficere plures talesq; asseuerant ut
hoc negare impudentie uideatur. Idem confirmat Isydo-
rus libro. octauo. ethymologiarum capitulo. ultimo. Io-
sephus in primo libro antiquitatum dicit gigantes qui fue-
runt ante diuuium progenitos fuisse ex demonibus. in
cubis. Etiam communiter theologi tenent idem in secun-
do sen. distinc. vii. ubi communiter hec questio mouetur
Dicit tamen beatus Thomas: q̄ taliter geniti non sunt.
filii diaboli: sed illius cuius est semen: Accipiunt enim:
semen: unius hominis: & ponunt illud in matrice. mu-
lieris.

Non est etiam impossibile q̄ comedant & bibant &
ducant choreas: nec q̄ negent fidem sicut multi christiani
faciūt aut demonem adorent sicut ante saluatorem ab om-
nibus quasi collebatur.

Si ergo omnia que sunt ludo necessaria & que ibi
fiunt sunt possibilia: qua fronte debet iudicari impossi-
bilis. Illi enim qui. non diligenter: examinant: condi-
tiones ludi. in multa uerba inania prorumpunt & in or-
dinata. ex quibus possent: incurrere heresim. Iheroni-
mo attestante qui ait. Ex uerbis inordinate prolatis icurri-
tur heresis. uelit oīa studiose cōsiderare que ab hac secta nar-
rant n̄ stulta nec i sana cōtraria honori optimi maximi q̄

dei fidei nostre sacrifq; legibus: Et quanto maiores: tanto
plures incompofite loquendo in baratrum perditōnis eter
ne pertrahunt: pro quibus reddent ante tribunal diftricti iu
dicis rationem: a qua fi liberari uoluerint inhereant uerita
ti que fugabit errores & ad patriam perducet claritatis eter
ne: quam nobis prestare dignetur ineffabilis ueritas. Iesus
Christus dominus noster. Amen:

Deo gratias:

Explicit Lamiarum tractatus magistri Iheronimi Vice
comitis predicatorum ordinis &c.

Impressum Mediolani per magistrum Leonerdum Pa
chel Anno Domini. M. cccc. xc. Die. xiii. Mensis Septēbris.

